

Službeni list

Europske unije

C 59

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

15. veljače 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 059/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 059/02	Predmet C-586/15 P: Žalba koju je 12. studenoga 2015. podnio Lotte Co. Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	2
2016/C 059/03	Predmet C-595/15 P: Žalba koju su 14 studenoga 2015. podnijeli National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) i dr. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 4. rujna 2015. u predmetu T-577/12, NIOC i dr. protiv Vijeća Europske unije	3
2016/C 059/04	Predmet C-626/15: Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije	5

2016/C 059/05	Predmet C-633/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2015. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – London Borough of Ealing protiv Her Majesty's Revenue and Customs	6
2016/C 059/06	Predmet C-640/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. prosinca 2015. uputio Court of Appeal (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv Tomasa Vilkasa	7
2016/C 059/07	Predmet C-657/15 P: Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnio Viasat Broadcasting UK Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark protiv Europske komisije	8
2016/C 059/08	Predmet C-659/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2015. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen (Njemačka) – kazneni postupak protiv Roberta Caldararua	9
2016/C 059/09	Predmet C-660/15 P: Žalba koju je 8. prosinca 2015. podnio Viasat Broadcasting UK Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd protiv Europske komisije	9
2016/C 059/10	Predmet C-665/15: Tužba podnesena 14. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	10

Opći sud

2016/C 059/11	Predmet T-486/11: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Orange Polska protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zloraba vladajućeg položaja — Poljsko tržište telekomunikacija — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a — Uvjeti koje je raniji operater nametnuo za odobravanje naplatnog pristupa novih operatera mreži i veleprodajnim uslugama širokopojsnog pristupa — Pravni interes za utvrđivanje povrede — Novčane kazne — Obveza obrazlaganja — Težina povrede — Olakotne okolnosti — Proporcionalnost — Neograničena nadležnost — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006.”)	12
2016/C 059/12	Predmet T-242/12: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – SNCF protiv Komisije („Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist Sernam SCS — Potpore za restrukturiranje i dokapitalizaciju, jamstva i otpis dugova SNCF-a prema Sernamu — Odluka kojom su potpore proglašene nespojive s unutarnjim tržištem — Zloraba potpore — Povrat — Gospodarski kontinuitet — Kriterij privatnog ulagača”)	13
2016/C 059/13	Predmet T-275/13: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije („Jezično uređenje — Obavijest o otvorenom natječaju za zapošljavanje administratora — Izbor drugog jezika između tri jezika — Jezik komunikacije s kandidatima na natječaju — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. prvi podstavak i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)	13
2016/C 059/14	Predmet T-295/13: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije („Jezično uređenje — Ispravci obavijesti o otvorenim natječajima za zapošljavanje administratora — Novi postupci natječaja — Izbor drugog jezika između tri jezika — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)	14

2016/C 059/15	Predmet T-510/13: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije („Jezično uređenje — Obavijest o otvorenim natječajima za zapošljavanje pismenih prevoditelja — Izbor drugog jezika između tri jezika — Jezik komunikacije s kandidatima na natječaju — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)	15
2016/C 059/16	Predmet T-515/13 i T-719/13: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Španjolska protiv Komisije („Državne potpore — Brodogradnja — Porezne odredbe primjenjive na određene ugovore za financiranje i stjecanje plovila — Odluka kojom se potpora proglašava djelomično nespojivom s unutarnjim tržištem i djelomično određuje njezin povrat — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Prednost — Selektivni karakter — Utjecaj na trgovinu među državama članicama — Narušavanje tržišnog natjecanja — Obveza obrazlaganja”)	16
2016/C 059/17	Predmet T-624/14: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Bice International protiv OHIM-a – Bice (bice) („Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice bice — Raniji nacionalni figurativni žig 1926 BiCE RISTORANTE — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)	17
2016/C 059/18	Predmet T-79/15: Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Olympus Medical Systems protiv OHIM-a (3D) („Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice 3D — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	17
2016/C 059/19	Predmet T-673/14: Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Prijevoz — Osnivanje društva Airport Handling SpA — Odluka o pokretanju formalnog istražnog postupka predviđenog člankom 108. stavkom 2. UFEU-a — Akt koji se ne može pobijati — Mjere potpore koje su u cijelosti provedene na datum podnošenja tužbe — Nedopuštenost”)	18
2016/C 059/20	Predmet T-224/15: Rješenje Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Cofely Solelec i dr. protiv Parlamenta („Tužba za poništenje — Javna nabava radova — Postupak poziva na dostavu ponuda — Odbijanje ponude jednog od ponuditelja — Povlačenje pobijanog akta — Obustava postupka”)	18
2016/C 059/21	Predmet T-543/15 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e („Privremena pravna zaštita — REACH — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Uvrštavanje društva na popis iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 kao dobavljača aktivne tvari — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	19
2016/C 059/22	Predmet T-669/15 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e („Privremena pravna zaštita — REACH — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Uvrštavanje društva na popis iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 kao dobavljača aktivne tvari — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	20
2016/C 059/23	Predmet T-600/15: Tužba podnesena 22. listopada 2015. – PAN Europe i dr. protiv Komisije	20
2016/C 059/24	Predmet T-630/15: Tužba podnesena 10. studenoga 2015. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije	21
2016/C 059/25	Predmet T-631/15: Tužba podnesena 11. studenoga 2015. – Stena Line Scandinavia protiv Europske komisije	22

2016/C 059/26	Predmet T-673/15: Tužba podnesena 19. studenoga 2015. – Guardian Europe protiv Europske unije	23
2016/C 059/27	Predmet T-682/15 P: Žalba koju je 26. studenoga 2015. podnio Patrick Wanègue protiv rješenja Službeničkog suda od 15. rujna 2015. u predmetu F-21/15, Wanègue protiv Odbora regija	24
2016/C 059/28	Predmet T-684/15 P: Žalba koju je 27. studenoga 2015. podnio Roderich Weissenfels protiv presude Službeničkog suda od 24. rujna 2015. u predmetu F-92/14, Weissenfels protiv Parlamenta	26
2016/C 059/29	Predmet T-688/15 P: Žalba koju je 28. studenoga 2015. podnio Peter Schönberger protiv rješenja Službeničkog suda od 30. rujna 2015. u predmetu F-14/12 RENV, Schönberger protiv Revizorskog suda	27
2016/C 059/30	Predmet T-692/15: Tužba podnesena 25. studenoga 2015. – HTTS protiv Vijeća	28
2016/C 059/31	Predmet T-698/15 P: Žalba koju je 2. prosinca 2015. podnio Juha Tapio Silvan protiv presude Službeničkog suda od 22. rujna 2015. u predmetu F-83/14, Silvan protiv Komisije	28
2016/C 059/32	Predmet T-705/15: Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Syriatel Mobile Telecom protiv Vijeća	30
2016/C 059/33	Predmet T-707/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Souruh protiv Vijeća	30
2016/C 059/34	Predmet T-708/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Cham i Bena Properties protiv Vijeća	31
2016/C 059/35	Predmet T-709/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Almashreq Investment Fund protiv Vijeća	32
2016/C 059/36	Predmet T-710/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Drex Technologies protiv Vijeća	32
2016/C 059/37	Predmet T-711/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Othman protiv Vijeća	33
2016/C 059/38	Predmet T-712/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Crédit Mutuel Arkéa protiv ESB-a	33
2016/C 059/39	Predmet T-714/15: Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Makhoul protiv Vijeća	34
2016/C 059/40	Predmet T-715/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – BBY Solutions protiv OHIM-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	35
2016/C 059/41	Predmet T-716/15: Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Gallardo Blanco protiv OHIM-a – Expasa Agricultura y Ganadería (prikaz željeznih konjskih žvala u obliku slova H)	36
2016/C 059/42	Predmet T-718/15: Tužba podnesena 9. prosinca 2015. – PTC Therapeutics International protiv EMA-e	37
2016/C 059/43	Predmet T-719/15 P: Žalba koju je 8. prosinca 2015. podnio LP protiv rješenja Službeničkog suda od 28. rujna 2015. u predmetu F-73/14	37
2016/C 059/44	Predmet T-720/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Komisija protiv CINAR-a	38
2016/C 059/45	Predmet T-722/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns protiv Komisije	38
2016/C 059/46	Predmet T-723/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Genossenschaftsverband Bayern protiv Komisije	40

2016/C 059/47	Predmet T-727/15: Tužba podnesena 14. prosinca 2015. – Justice & Environment protiv Komisije . .	41
2016/C 059/48	Predmet T-729/15: Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – MSD Animal Health Innovation and Intervet international protiv EMA-e	41
2016/C 059/49	Predmet T-737/15: Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – Hydro Aluminium Rolled Products protiv Komisije	42
2016/C 059/50	Predmet T-738/15: Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – Aurubis i dr. protiv Komisije	43
2016/C 059/51	Predmet T-743/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Vinnolit protiv Komisije	44
2016/C 059/52	Predmet T-745/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – FH Scorpio protiv OHIM-a – Eckes-Granini Group (YO!)	45
2016/C 059/53	Predmet T-746/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Biofa protiv Komisije	46
2016/C 059/54	Predmet T-750/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft i dr. protiv Komisije	47
2016/C 059/55	Predmet T-755/15: Tužba podnesena 30. prosinca 2015. – Luksemburg protiv Komisije	48
2016/C 059/56	Predmet T-756/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Tengelman Warenhandelsgesellschaft protiv OHIM-a – Fédération Internationale des Logis (T)	49
2016/C 059/57	Predmet T-759/15: Tužba podnesena 29. prosinca 2015. – Fiat Chrysler Finance Europe protiv Komisije	49
2016/C 059/58	Predmet T-760/15: Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – Nizozemska protiv Komisije	50
2016/C 059/59	Predmet T-482/15: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2015. – Ahrend Furniture protiv Komisije . .	51
Službenički sud		
2016/C 059/60	Predmet F-148/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije	52
2016/C 059/61	Predmet F-151/15: Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije	52

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 059/01)

Posljednja objava

SL C 48, 8.2.2016.

Prethodne objave

SL C 38, 1.2.2016.

SL C 27, 25.1.2016.

SL C 16, 18.1.2016.

SL C 7, 11.1.2016.

SL C 429, 21.12.2015.

SL C 414, 14.12.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 12. studenoga 2015. podnio Lotte Co. Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Lotte Co. Ltd (zastupnik: M. Knitter, Rechtsanwältin)

Druge stranke u postupku: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH, Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da,

- ukine presudu Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. (T-483/12) i odbije tužbu protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu od 3. rujna 2012. u predmetu R 2103/2010-4;
- podredno, ukine pobijanu presudu Općeg suda i vrati mu predmet na ponovno odlučivanje;
- tužitelju (Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH) naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe povredu čl. 15. st. 1. t. (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (u daljnjem tekstu: UŽZ). Konkretno navodi tri pogreške koje se tiču prava:

1. Žalitelj ističe da su prilikom ocjene dopuštenosti razlike u konkretnoj uporabi osporavanog žiga prema čl. 15. st. 1. t. (a) UŽZ-a primijenjeni pogrešni kriteriji ocjene. U potporu tomu žalitelj navodi da je Opći sud primjenom kriterija za utvrđivanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu pogrešno utvrdio elemente razlikovnog karaktera osporavanog žiga. Prilikom ocjene toga je li razlika u uporabi dopuštena ne može se pridati jednaka važnost osobitosti odnosno dominantnosti određenih elemenata žiga, koja ima važnu ulogu u utvrđivanju vjerojatnosti dovođenja u zabludu. S tim u vezi nije riječ o tomu da se treba utvrditi vjerojatnost dovođenja u zabludu. Naprotiv, riječ je o tomu je li upotrebljavani oblik registriranog žiga toliko neznatno različit da bi se oba znaka moglo smatrati načelno istovjetnima.

2. Nadalje smatra da Opći sud nije uzeo u obzir sve relevantne činjenice radi određivanja razlikovnih elemenata osporavanog žiga. Opći sud je pogrešno preuzeo kriterije žalbenog vijeća, a da se pritom sam nije bavio brojnim pojedinačnim elementima kompleksnog osporavanog žiga.
3. Žalitelj je mišljenja da u obrazloženju Općeg suda u vezi s određivanjem oblika uporabe postoje proturječnosti i pogreške u logici. Opći sud je doduše zaključio da se, kako bi se moglo potvrditi da je riječ o pravno dopuštenoj uporabi, oblik primijenjenog znaka, u kojem je registriran, može razlikovati samo u „neznatnim elementima” i da se primijenjeni znak i registrirani žig trebaju smatrati „načelno istovjetnima”. Međutim, prilikom primjene tih kriterija ocjene Opći sud bio je proturječan i počinio pogreške u logici. Usto je Opći sud proveo strogo ispitivanje u vezi s time pojavljuju li se tri elementa od onih koje je taj sud istaknuo kao razlikovne u upotrebljavanom obliku. Primjenom tih kriterija Opći sud polazi od toga da je uporaba tih znakova takva da održava pravo na žig te je pritom zanemario to da su u upotrebljavanom obliku pridodani mnogi novi elementi, nakon čega se primijenjeni znak i registrirani žig više ne mogu smatrati „načelno istovjetnima”.

Žalba koju su 14 studenoga 2015. podnijeli National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) i dr. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 4. rujna 2015. u predmetu T-577/12, NIOC i dr. protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Druga stranka u postupku:

Vijeće Europske unije

Zahtjevi

- ukinuti presudu koju je 4. rujna 2015. donijelo sedmo vijeće Općeg suda Europske unije u predmetu T-577/12;
- prihvatiti zahtjev koji su žalitelji istaknuli pred Općim sudom Europske unije;
- naložiti tuženiku snošenje troškova koji su nastali u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. U prvom žalbenom razlogu za poništenje žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u točki 44. pobijane presude, smatrajući da članak 46. stavak 2. Uredbe (EU) br. 267/2012 ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 945/2012 od 15. listopada 2012. ⁽²⁾ treba tumačiti na način da je u njima jasno navedeno da pravni temelj predstavlja taj članak 46. stavak 2.

2. U drugom žalbenom razlogu žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u točkama 55. do 57. pobijane presude, koje se sažimaju u tvrdnji da „iz članka 215. stavka 2. ne proizlazi da se pojedinačne mjere ograničavanja koje se donose protiv fizičkih ili pravnih osoba, odnosno nedržavnim subjektima i tijelima moraju donijeti u postupku iz članka 215. stavka 1. UFEU-a”. S jedne strane, u članku 215. stavku 1., jedinjoj odredbi UFEU-a koja se odnosi na mjere ograničavanja, jasno je navedeno da je postupak koji se primjenjuje na takve mjere onaj koji je naveden u tom članku te tamo nije predviđen niti jedan drugi. S druge strane, članak 291. UFEU-a nije u skladu s člankom 215. stavkom 2. UFEU-a. Podredno, članak 291. stavak 2. UFEU-a ne može se tumačiti tako da može poslužiti Vijeću kao dodatna pravna osnova za donošenje mjera ograničavanja, pored one koju predstavlja članak 215. stavak 2. UFEU-a. Naposljetku, podredno, u slučaju da bude odlučeno da članak 291. stavak 2. UFEU-a može poslužiti Vijeću kao dodatna pravna osnova za donošenje mjera ograničavanja, pored one koju predstavlja članak 215. stavak 2. UFEU-a, pozivanje na tu pravnu osnovu je svejedno nezakonito u ovom slučaju.
3. U trećem žalbenom razlogu, koji je podredno istaknut u slučaju da bude odlučeno da je pozivanje na članak 291. stavak 2. UFEU-a kao na osnovu za donošenje pojedinačnih mjera ograničavanja pravno moguće u okviru politike donošenja mjera ograničavanja koje su se prvotno temeljile na članku 215. UFEU-a, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava odlučivši, u bitnom, u točkama 75. do 83. svoje presude, i preuzimajući formulaciju iz članka 291. stavka 2., da je Vijeće Unije „valjano utemeljilo” odluku o primjeni tog derogacijskog postupka, koji je bio jedini dostupan u ovom slučaju. S jedne strane, opravdanje koje se zahtijeva mora biti izričito. S druge strane, čak i pod pretpostavkom da prešutno opravdanje može udovoljiti tom zahtjevu, on nije ispunjen u ovom slučaju s obzirom na to da je Opći sud pogrešno protumačio predmetne odredbe.
4. U četvrtom žalbenom razlogu, koji je podredno istaknut u slučaju da bude odlučeno da je pozivanje na članak 291. stavak 2. UFEU-a kao na osnovu za donošenje pojedinačnih mjera ograničavanja pravno moguće u okviru politike donošenja mjera ograničavanja koje su se prvotno temeljile na članku 215. UFEU-a, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava odlučivši, u točki 87. svoje presude, da članak 46. stavak 2. Uredbe br. 267/2012 „daje Vijeću nadležnost za provedbu odredbe članka 23. stavaka 2. i 3. navedene uredbe”, što bi bilo dovoljno za ispunjenje obveze obrazlaganja u odnosu na navođenje pravnog temelja te odredbe, koji je članak 291. stavak 2. UFEU-a. Žalitelji smatraju da je Opći sud došao do tog zaključka pogrešnim tumačenjem članka 46. stavka 2. Uredbe br. 267/2012.
5. U petom žalbenom razlogu, koji je podredno istaknut u slučaju da bude odlučeno da je pozivanje na članak 291. stavak 2. UFEU-a kao na osnovu za donošenje pojedinačnih mjera ograničavanja pravno moguće u okviru politike donošenja mjera ograničavanja koje su se prvotno temeljile na članku 215. UFEU-a, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku, u točkama 86. do 88. svoje presude, smatrajući da obveza obrazlaganja pravnih akata Unije ne obvezuje Vijeće da izričito navede da se Uredba br. 267/2012 temelji na članku 291. stavku 2. UFEU-a, u dijelu koji se odnosi na pravni temelj članka 46. stavka 2. Uredbe br. 267/2012.
6. U šestom žalbenom razlogu žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava odlučivši, u točkama 100. i 103. kao i točkama 108. i 110., da je poštovanje načela pravne sigurnosti i predvidljivosti prava prilikom donošenja mjera ograničavanja od strane Unije, iz kojih načela proizlazi da navedene mjere moraju biti jasne i precizne, utvrđeno u odnosu na pravila sudske prakse o usklađenom tumačenju akata Unije, koji nalažu da se te akte tumači i primjenjuje u skladu s drugim službenim jezičnim verzijama.
7. U sedmom žalbenom razlogu žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava odlučivši, u točki 134. svoje presude, da je članak 23. stavak 2. točka (d) Uredbe br. 267/2012 (sporni kriterij) u skladu s načelima pravne države i općenito s pravom Europske unije, s obzirom na to da nije „ni arbitran ni diskrecijski” te, u točki 140. svoje presude, da „sporni kriterij ograničava diskrecijsku ovlast Vijeća, time što propisuje objektivne kriterije i jamči stupanj predvidljivosti koji se zahtijeva pravom Unije”. U tom pogledu, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava protumačivši sporni kriterij pozivajući se na presudu od 13. ožujka 2012. Melli Bank/Vijeće (C-380/09 P).

8. U osmom žalbenom razlogu, podredno, žalitelji navode da pod pretpostavkom da izrazu „udruženje” valja dati onaj značaj koji mu daje Opći sud, valja navesti da je pogrešno primijenjen u ovom slučaju.

- (¹) Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 184.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 945/2012 od 15. listopada 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 282 str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 122.)

Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-626/15)

(2016/C 059/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, E. Paasivirta, C. Hermes, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

— djelomično poništiti odluku Vijeća od 11. rujna 2015. kako je sadržana u zaključku predsjednika Odbora stalnih predstavnika od 11. rujna 2015. kojim se prihvaća, u ime Unije i njezinih država članica, podnošenje Komisiji dokumenta za raspravu o budućem prijedlogu za očuvanje antarktičkih morskih živih resursa koji se odnosi na uspostavu zaštićenog morskog područja u Weddellovom moru, koji je sadržan u sažetom zapisniku od 23. rujna 2015. sa 2554. sastanka Odbora stalnih predstavnika (Dokument 11837/15, t. 65., str. 19. i 20. i Dokument 11644/1/15/REV), u dijelu u kojemu je Vijeće naložilo da se dokument za raspravu podnese u ime Unije i njezinih država članica, umjesto da ga se podnese samo u ime Unije;

— naložiti Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom Komisija zahtijeva od Suda da poništi odluku Vijeća od 11. rujna 2015. u dijelu u kojem je Vijeće naložilo da se dokument za raspravu o budućem prijedlogu za očuvanje antarktičkih morskih živih resursa koji se odnosi na uspostavu zaštićenog morskog područja u Weddellovom moru podnese Komisiji u ime Unije i njezinih država članica, umjesto da ga se podnese samo u ime Unije.

Imajući u vidu da je nadležnost u ovom području podijeljena te smatrajući da se, slijedom toga, o dokumentu za raspravu mora odlučiti konsenzusom i da ga se mora podnijeti u ime Unije i njezinih država članica, mišljenje je Komisije da je pobijana odluka nezakonita, s obzirom na to da onemogućuje Komisiji da podnese taj dokument samo u ime Unije i time krši isključivu nadležnost Unije u tom području (i ovlaštenja Komisije da zastupa Unije).

Komisija ističe dva tužbena razloga u potporu svoje tužbe za poništenje pobijane odluke.

Kao prvo, Komisija navodi da je donošenjem pobijanog akta Vijeće prekršilo isključivu nadležnost Unije u području očuvanja morskih bioloških resursa, kako je propisana u članku 3. stavku 1. točki (d) UFEU-a. S jedne strane, Komisija smatra da donošenjem pobijanog akta Vijeće nije postupilo u skladu s pravnim kontekstom predmetne mjere, kako u okviru Konvencije za očuvanje antarktičkih morskih živih resursa tako i u okviru prava Unije. S druge strane, Komisija smatra da Vijeće nije postupilo u skladu s ciljem i sadržajem te mjere.

Kao drugo, Komisija podredno navodi da čak i u slučaju da se mjeru ne mora smatrati mjerom očuvanja morskih živih resursa u smislu članka 3. stavka 1. točke (d) UFEU-a, donošenjem pobijanog akta Vijeće je, u svakom slučaju, prekršilo isključive nadležnosti Unije, s obzirom na to da Unije ima isključivu vanjsku nadležnost u tom području, jer predviđena mjera može utjecati na pravila Unije ili izmijeniti njihov doseg u smislu članka 3. stavka 2. UFEU-a. S jedne strane, Komisija smatra da Vijeće nije uzelo u obzir da predviđena mjera može utjecati ili izmijeniti dvije uredbe sekundarnog prava (Uredbu (EZ) br. 600/2004 ⁽¹⁾ i Uredbu (EZ) br. 601/2004 ⁽²⁾). S druge strane, Komisija smatra da Vijeće nije vodilo računa o utjecaju ili o izmjeni okvirnog stajališta Unije iz lipnja 2014.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 600/2004 od 22. ožujka 2004. o utvrđivanju određenih tehničkih mjera koje se primjenjuju na ribolovne aktivnosti na području obuhvaćenom Konvencijom o očuvanju antarktičkih morskih živih resursa (SL L 97, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 11., str. 53.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 601/2004 od 22. ožujka 2004. o određenim mjerama nadzora koje se primjenjuju na ribolovne aktivnosti u području koje pokriva Konvencija o očuvanju antarktičkih morskih živih resursa i stavljanju izvan snage uredaba (EEZ) br. 3943/90, (EZ) br. 66/98 i (EZ) br. 1721/1999 (SL L 97, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 123., str. 23.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2015. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Ujedinjena Kraljevina) – London Borough of Ealing protiv Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-633/15)

(2016/C 059/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: London Borough of Ealing

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Može li Ujedinjena Kraljevina, sukladno posljednjem stavku članka 133. Uredbe o PDV-u ⁽¹⁾, primijeniti uvjet iz točke (d) tog članka na subjekte javnog prava (i) u slučaju u kojemu je Ujedinjena Kraljevina relevantne transakcije smatrala oporezivima na dan 1. siječnja 1989., dok je na isti dan za druge sportske usluge primijenila izuzeće te (ii) u slučaju u kojemu predmetne transakcije nisu bile izuzete na temelju nacionalnog prava prije nego je Ujedinjena Kraljevina primijenila uvjet iz članka 133. točke (d)?

2. Ako je odgovor na gornje pitanje (1) potvrđan, može li Ujedinjena Kraljevina primijeniti uvjet iz točke (d) članka 133. Uredbe o PDV-u na neprofitne subjekte javnog prava, a da pritom taj isti uvjet ne primjeni na neprofitne subjekte koji nisu subjekti javnog prava?
3. Ako je odgovor na gornje pitanje (2) potvrđan, može li Ujedinjena Kraljevina isključiti sve javne neprofitne subjekte od mogućnosti izuzeća prema članku 132. stavku 1. točki (m), a da pritom ne utvrdi u svakom pojedinom slučaju može li izuzeće uzrokovati narušavanje tržišnog natjecanja na štetu komercijalnih poduzeća koja podliježu PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. prosinca 2015. uputio Court of Appeal (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv Tomasa Vilkasa

(Predmet C-640/15)

(2016/C 059/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister for Justice and Equality

Tuženik: Tomas Vilkas

Prethodna pitanja

1. Je li člankom 23. Okvirne odluke ⁽¹⁾ propisano i/ili dopušteno da se dogovor o novom datumu predaje zaključi više puta?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, je li to moguće u nekom ili u svim od sljedećih slučajeva: npr. kada predaju tražene osobe u roku koji je propisan u stavku 2. sprječavaju okolnosti na koje ne može utjecati niti jedna država članica, što dovodi do dogovor o novom datumu predaje, te kada se u odnosu na te okolnosti –
 - i) utvrdi da traju; ili
 - ii) nakon što su prestale utvrdi da su ponovno nastale; ili

- iii) nakon što su prestale pojave drukčije okolnosti koje su spriječile ili koje mogu spriječiti predaju tražene osobe u zatraženom roku koji se odnosi na navedeni novi datum predaje?

(¹) 2002/584/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnio Viasat Broadcasting UK Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark protiv Europske komisije

(Predmet C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Jezik postupka: danski

Stranke

Žalitelj: Viasat Broadcasting UK Ltd (zastupnici: M. Honoré i S. Kalsmose-Hjelmborg, *advokater*)

Druge stranke u postupku: TV2 Danmark A/S, Europska komisija, Kraljevina Danska

Zahtjevi

- Ukinuti točku 1. izreke presude Općeg suda od 24. rujna 2015. donesene u predmetu T-674/11 TV2/Danmark protiv Komisije (zahtjev 1.);
- ukinuti presudu Općeg suda od 24. rujna 2015. donesene u predmetu T-674/11 TV2/Danmark protiv Komisije u dijelu u kojem je Opći sud prihvatio treći dio prvog tužbenog razloga (zahtjev 2.);
- prihvatiti zahtjev Komisije u odnosu na tužbu za poništenje koju su podnijeli TV2 i Kraljevina Danska; te
- naložiti TV2/Danmark i Ujedinjenoj Kraljevini, tužiteljima u prvostupanjskom postupku, snošenje troškova društva Viasat.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U odnosu na prvi tužbeni razlog, društvo Viasat ističe da je Opći sud pogrešno utvrdio da je Komisija počinila pogrešku time što je utvrdila da prihodi od oglašavanja koje je naplatio TV2 Reklame A/S u 1995. i 1996. predstavljaju državnu potporu.

Također, društvo Viasat ističe da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. podrazumijevali prijenos državnih sredstava, s obzirom na to da su prihodi od oglašavanja provedeni preko društva TV2 Reklame A/S i društva TV2 Fund, koja su oba pod državnom kontrolom. Nadalje, o stvarnoj uporabi sredstava odlučivao je ministar kulture (Kulturministeren) i Parlamentarni odbor za financije (Folketingets Finansudvalg). Opći je sud također počinio pogrešku smatrajući da je TV2 imao pravo na sredstva iz TV2 Funda ili na jedan njihov dio.

U odnosu na drugi tužbeni razlog, društvo Viasat ističe da je Opći sud počinio pogrešku prihvaćajući tužiteljevu tvrdnju da je drugi uvjet iz presude Altmark ispunjen u ovom slučaju (točke 88. do 111.). Društvo Viasat navodi da Opći sud u svojoj presudi prihvaća samo tumačenje sporne odluke koju je, prema stavu Općeg suda, Komisija morala dostaviti uz pisana očitovanja Općem sudu, a da pritom nije ispitao razloge izložene u spornoj odluci. U točkama 114. to 116. sporne odluke ništa ne upućuje na to da drugi uvjet iz presude Altmark uključuje element učinkovitosti na strani primatelja naknade.

Opći je sud trebao dati odgovor na pitanje je li Komisija mogla osnovano zahtijevati, u odnosu na drugi uvjet iz presude Altmark, postojanje predvidivosti u odnosu na buduće prihode TV2 od oglašavanja (odnosno, dobiti), ali i troškova povezanih s izračunom naknade.

Društvo Viasat ističe da je zahtjev Komisije o dovoljnom stupnju transparentnosti u odnosu na troškove logična i neophodna posljedica široke slobode koju ima pružatelj usluga u radijskom i televizijskom sektoru: vidjeti *inter alia* točku 214. presude BUPA protiv Komisije, T-289/03, EU:T:2008:29.

Potreba za transparentnošću u pogledu troškova je također relevantna u odnosu na drugi kriterij iz presude Altmark: vidjeti presudu Općeg suda Viasat protiv Komisije, T-125/12, EU:T:2015:687, točke 80.-83.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2015. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht
Bremen (Njemačka) – kazneni postupak protiv Roberta Caldararu**

(Predmet C-659/15)

(2016/C 059/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen

Stranke glavnog postupka

Robert Caldararu

Druga stranka u postupku: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP) ⁽¹⁾ tumačiti na način da je nedopušteno izručenje radi kaznenog progona, ako postoje ozbiljne naznake da se uvjetima zadržavanja u državi članici izdavateljici uhiđenog naloga krše temeljna prava dotičnih osoba i opća pravna načela, kako su propisana člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji, ili ga treba tumačiti na način da država članica izvršenja u tim slučajevima može ili mora uvjetovati odluku o dopuštenosti izručenja osiguranjem poštovanja uvjeta zadržavanja? Može li odnosno mora li država članica izvršenja u tom smislu postaviti konkretne minimalne zahtjeve u odnosu na uvjete zadržavanja koje treba osigurati?
2. Treba li članak 5. i članak 6. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP) tumačiti na način da je pravosuđe tijelo koje izdaje uhiđenim nalog također ovlašteno pružiti odgovarajuća jamstva u odnosu na poštovanje uvjeta zadržavanja ili to ostaje u nacionalnoj nadležnosti države članice izdavateljice uhiđenog naloga?

⁽¹⁾ SL L 190, str. 1 (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.).

Žalba koju je 8. prosinca 2015. podnio Viasat Broadcasting UK Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Viasat Broadcasting UK Ltd (zastupnici: M. Honoré i S. Kalsmose-Hjelmborg, *advokater*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Danska, TV2/Danmark A/S

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu donesenu u predmetu T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd protiv Komisije,
 - poništi Odluku Komisije 2011/839/EU ⁽¹⁾ od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska poduzela u korist TV2/Danmark (SL 2011 L 340, str. 1.) te
 - naloži tuženiku u prvostupanjskom postupku snošenje troškova društva Viasat koji su nastali u prvostupanjskom postupku i postupku pred ovim Sudom;
- podredno,
- ukine pobijanu presudu,
 - vrati predmet Općem sudu te
 - naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojih zahtjeva društvo Viasat ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je naveo da prilikom donošenja ocjene u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a Komisija nije bila dužna uzeti u obzir činjenicu da je potpora dodijeljena TV2, a da pritom nisu poštovana temeljna načela transparentnosti i isplativosti.

Posebno, društvo Viasat ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava (1) time što je na temelju presude M6 i povezane sudske prakse odbio zahtjeve društva Viasat, (2) time što je smatrao da argumenti društva Viasat dovode do „nelogičnosti”, (3) time što je odbio kao nevažne Komunikaciju o uslugama od općeg interesa iz 2005. i 2011. te Komunikaciju o radiodifuziji iz 2009. i (4) time što je smatrao da Komunikacija o radiodifuziji iz 2001. sprječava Komisiju da primjeni metodologiju koja je, prema stajalištu društva Viasat, u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 20. travnja 2011. o mjerama koje je poduzela Danska (C 2/03) u odnosu na TV2/Danmark (SL L 340, str. 1.)

Tužba podnesena 14. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-665/15)

(2016/C 059/10)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Guerra e Andrade i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi da je Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 5. točke (d) Direktive 2006/126/EZ ⁽¹⁾, time što nije izvršila povezivanje s mrežom vozačkih dozvola Europske Unije;

— naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Iz Direktive 2006/126 i sudske prakse proizlazi da je država članica koja izdaje vozačku dozvolu obvezna provjeriti jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za izdavanje vozačke dozvole.

Međutim, ako Portugalska Republika nije povezana s mrežom vozačkih dozvola Europske Unije (RESPER), ne može provjeriti jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za izdavanje vozačke dozvole. Osobito ne može provjeriti posjeduje li već podnositelj zahtjeva vozačku dozvolu u drugoj državi članici.

S druge strane, s obzirom na to da nije povezan s RASPER-om, Portugal onemogućava druge države članice da zajedno s njim provjere jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za izdavanje vozačke dozvole.

K tome, druge države članice ne mogu izvršiti nikakvu provjeru, zajedno s Portugalom, u onim slučajevima u kojima je očito da nisu ispunjeni minimalni uvjeti za izdavanje vozačke dozvole.

Prema tome, budući da nije povezan s RESPER-om, Portugal dovodi u pitanje temeljni cilj obveze povezivanja i Direktive 2006/16, a to je povećati sigurnost prometa na cestama, olakšavajući slobodno kretanje osoba.

Članak 7. stavak 5. točka (d) Direktive jasno utvrđuje dužnost država članica da se koriste mrežom vozačkih dozvola Europske unije, osobito kako bi se olakšale provjere i onemogućilo da ista osoba posjeduje više vozačkih dozvola.

Članak 16. stavak 2. Direktive propisuje da države članice primjenjuju članak 7. stavak 5. Direktive počevši od 19. siječnja 2013.

(¹) Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (preinačena) (SL L 403, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Orange Polska protiv Komisije

(Predmet T-486/11) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zloraba vladajućeg položaja — Poljsko tržište telekomunikacija — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a — Uvjeti koje je raniji operater nametnuo za odobravanje naplatnog pristupa novih operatera mreži i veleprodajnim uslugama širokopojsnog pristupa — Pravni interes za utvrđivanje povrede — Novčane kazne — Obveza obrazlaganja — Težina povrede — Olakotne okolnosti — Proporcionalnost — Neograničena nadležnost — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006.”)

(2016/C 059/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Orange Polska S.A., prije Telekomunikacja Polska S.A. (Varšava, Poljska) (zastupnici: M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, odvjetnici, A. Howard, barrister, i C. Vajda, QC, zatim M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard i D. Beard, QC)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Gencarelli, K. Mojzesowicz i G. Koleva, zatim K. Mojzesowicz, G. Koleva i M. Malferrari i naposljetku G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier i J. Szczodrowski, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (Varšava, Poljska) (zastupnici: P. Rosiak i K. Karasiewicz, odvjetnici)

Intervenijent u potporu tuženiku: European Competitive Telecommunications Association (zastupnici: P. Alexiadis i J. MacKenzie, zatim J. MacKenzie, solicitors)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za potpuno ili djelomično poništenje Odluke Komisije C (2011) 4378 final od 22. lipnja 2011. o postupku primjene članka 102. UFEU-a (predmet COMP/39.525 – Poljske telekomunikacije), i s druge strane, zahtjev za smanjenje iznosa kazne koju je odredila Komisija u članku 2. te odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Orange Polska S.A. snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.
3. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji i European Competitive Telecommunications Association snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 340, 19. 11. 2011.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – SNCF protiv Komisije(Predmet T-242/12) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Potpore koje je Francuska provela u korist Sernam SCS — Potpore za restrukturiranje i dokapitalizaciju, jamstva i otpis dugova SNCF-a prema Sernamu — Odluka kojom su potpore proglašene nespojive s unutarnjim tržištem — Zlorab potpore — Povrat — Gospodarski kontinuitet — Kriterij privatnog ulagača”)

(2016/C 059/12)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Beurier, O. Billard i V. Landes, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i B. Stromsky, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i J. Gstalter, zatim D. Colas i J. Rossi i naposljetku D. Colas i J. Bousin, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Mory SA, u likvidaciji (Pantin, Francuska) i Mory Team, u likvidaciji (Pantin) (zastupnici: B. Vatie i F. Loubières, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2012/398/EU od 9. ožujka 2012. o državnoj potpori SA. 12522 (C 37/08) – Francuska – Primjena odluke „Sernam 2” (SL L 195, str. 19.).

Izreka

1. Tužba Société nationale des chemins de fer français (SNCF) se odbija.
2. SNCF snosit će osim vlastitih troškova i troškove Europske komisije.
3. Francuska Republika snosit će vlastite troškove.
4. Mory i Mory Team snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 273, 8. 9. 2012.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije(Predmet T-275/13) ⁽¹⁾

(„Jezično uređenje — Obavijest o otvorenom natječaju za zapošljavanje administratora — Izbor drugog jezika između tri jezika — Jezik komunikacije s kandidatima na natječaju — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. prvi podstavak i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)

(2016/C 059/13)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall, B. Eggers i G. Gattinara, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: J. García-Valdecasas Dorrego, *abogado del Estado*)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i B. Beutler, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/249/13 u svrhu dobivanja dva popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u svrhu popunjavanja slobodnih radnih mjesta u području makroekonomije i financijske ekonomije (SL 2013, C 75 A, str. 1.).

Izreka

1. Poništava se Obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/249/13 svrhu dobivanja dva popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u svrhu popunjavanja slobodnih radnih mjesta u području makroekonomije i financijske ekonomije.
2. Europska komisija će, osim vlastitih, snositi i troškove Talijanske Republike.
3. Kraljevina Španjolska i Savezna Republika Njemačka snosit će troškove svojih intervencija.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-295/13) ⁽¹⁾

(„Jezično uređenje — Ispravci obavijesti o otvorenim natječajima za zapošljavanje administratora — Novi postupci natječaja — Izbor drugog jezika između tri jezika — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)

(2016/C 059/14)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija i S. Fiorentina, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall, B. Eggers i G. Gattinara, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: J. García-Valdecasas Dorrego, *abogado del Estado*)

Predmet

Zahtjev za poništenje ispravka Obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/177/10 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u području europske javne uprave, prava, ekonomije, revizije i informacijske i komunikacijske tehnologije (SL 2013, C 82 A, str. 1.), kao i ispravka Obavijesti o otvorenim natječajima EPSO/AD/178/10 i EPSO/AD/179/10 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u područjima bibliotekarstva, informacijskih znanosti i audiovizualnih medija (SL 2013, C 82 A, str. 6.).

Izreka

1. Poništavaju se ispravak Obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/177/10 za dobivanje popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u području europske javne uprave, prava, ekonomije, revizije i informacijske i komunikacijske tehnologije i ispravak Obavijesti o otvorenim natječajima EPSO/AD/178/10 i EPSO/AD/179/10 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u područjima bibliotekarstva, informacijskih znanosti i audiovizualnih medija, koji su objavljeni u Službenom listu Europske unije 21. ožujka 2013., čiji su priroda i sadržaj utvrđeni u točkama 68. do 70. ove presude.
2. Europska komisija će, osim vlastitih, snositi i troškove Talijanske republike.
3. Kraljevina Španjolska snosit će troškove svoje intervencije.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-510/13) ⁽¹⁾**

(„Jezično uređenje — Obavijest o otvorenim natječajima za zapošljavanje pismenih prevoditelja — Izbor drugog jezika između tri jezika — Jezik komunikacije s kandidatima na natječaju — Uredba br. 1. — Članak 1d. stavak 1., članak 27. i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju — Načelo zabrane diskriminacije — Proporcionalnost”)

(2016/C 059/15)

Jezik postupka: talijanski

StrankeTužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija i S. Fiorentina, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: J. García-Valdecasas Dorrego, *abogado del Estado*)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i B. Beutler, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Obavijesti o otvorenim natječajima EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 i EPSO/AD/266/13 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata na temelju kojega institucije zapošljavaju pismene prevoditelje za danski, engleski, francuski, talijanski, malteški i slovenski jezik (SL 2013, C 199 A, str. 1.).

Izreka

1. Poništava se Obavijest o otvorenim natječajima EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 et EPSO/AD/266/13 u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata na temelju kojega institucije zapošljavaju pismene prevoditelje za danski, engleski, francuski, talijanski, malteški, nizozemski i slovenski jezik.
2. Europska komisija će, osim vlastitih, snositi i troškove Talijanske Republike.
3. Kraljevina Španjolska i Savezna Republika Njemačka snosit će troškove svojih intervencija.

⁽¹⁾ SL C 336, 16. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Španjolska protiv Komisije

(Predmet T-515/13 i T-719/13) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Brodogradnja — Porezne odredbe primjenjive na određene ugovore za financiranje i stjecanje plovila — Odluka kojom se potpora proglašava djelomično nespojivom s unutarnjim tržištem i djelomično određuje njezin povrat — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Prednost — Selektivni karakter — Utjecaj na trgovinu među državama članicama — Narušavanje tržišnog natjecanja — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 059/16)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Kraljevina Španjolska (zastupnici: N. Díaz Abad, zatim M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*) (predmet T-515/13); Lico Leasing, SA (Madrid, Španjolska) i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Madrid) (zastupnici: M. Merola i A. Sánchez, odvjetnici) (predmet T-719/13)

Tuženik: Europska Komisija (zastupnici: V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier i P. Němečková, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2014/200/EU od 17. srpnja 2013. koja se odnosi državnu potporu SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) koju je provela Španjolska – Porezni tretman određenih ugovora o financijskom leasingu također poznat kao „Španjolski sustav poreznog leasinga” (SL 2014, L 114, str. 1.).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije 2014/200/EU od 17. srpnja 2013. koja se odnosi na državnu potporu SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) koju je provela Španjolska – Porezni tretman određenih ugovora o financijskom leasingu također poznat kao „Španjolski sustav poreznog leasinga”.

2. Europska komisija snosit će vlastite troškove i troškove Kraljevine Španjolske, Lico Leasing, SA i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA.

⁽¹⁾ SL C 336, 16. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Bice International protiv OHIM-a – Bice (bice)

(Predmet T-624/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice bice — Raniji nacionalni figurativni žig 1926 BiCE RISTORANTE — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 57. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 059/17)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bice International Ltd (Dubai, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: N. Gibb, *solicitor*, i D. McFarland, *barrister*, zatim D. McFarland)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: M. Fischer, *agent*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bice AG (Baar, Švicarska) (zastupnik: D. Pauli, *odvjetnik*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. svibnja 2014. (predmet R 1249/2013-1), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Bice International Ltd i Bice AG.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Bice International Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Olympus Medical Systems protiv OHIM-a (3D)

(Predmet T-79/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice 3D — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 059/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Olympus Medical Systems Corp. (Tokio, Japan) (zastupnici: A. Ebert-Weidenfeller i C. Opatz, *odvjetnici*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: K. Doherty i A. Folliard-Monguiral, *agenti*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 11. prosinca 2014. (predmet R 1708/2014-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka 3D kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Olympus Medical Systems Corp. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2015. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-673/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Prijevoz — Osnivanje društva Airport Handling SpA — Odluka o pokretanju formalnog istražnog postupka predviđenog člankom 108. stavkom 2. UFEU-a — Akt koji se ne može pobijati — Mjere potpore koje su u cijelosti provedene na datum podnošenja tužbe — Nedopuštenost”)

(2016/C 059/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentina i A. De Stefana, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Conte i S. Noë, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2014) 4537 *final* od 9. srpnja 2014. o pokretanju formalnog istražnog postupka na temelju čl. 108. st. 2. UFEU-a koji se odnosi na osnivanje društva Airport Handling [državna potpora SA.21420 (2014/C) (ex 20 14/NN) (ex 20 13/PN)].

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

Rješenje Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Cofely Solelec i dr. protiv Parlamenta

(Predmet T-224/15) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Javna nabava radova — Postupak poziva na dostavu ponuda — Odbijanje ponude jednog od ponuditelja — Povlačenje pobijanog akta — Obustava postupka”)

(2016/C 059/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburg) i Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: V. Elvinger i S. Marx, a zatim S. Marx, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: L. Chrétien i M. Mraz, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke br. 103299 Glavne uprave za infrastrukturu i logistiku Parlamenta od 27. travnja 2015. kojom se odbija ponuda koju su ponuditelji podnijeli za skupinu br. 75 pod nazivom „Elektricitet – jake struje”, u okviru postupka javne nabave INLO-D-UPIL-T-14-A04, koji se odnosi na projekt proširenja i nadogradnje zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg (Luksemburg) te kojom se ugovor dodjeljuje drugom ponuditelju.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom ove tužbe.
2. Europski parlament snosit će vlastite troškove kao i troškove društva Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA i Cofely Fabricom.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e

(Predmet T-543/15 R)

(„Privremena pravna zaštita — REACH — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Uvrštavanje društva na popis iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 kao dobavljača aktivne tvari — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2016/C 059/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Njemačka); Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Njemačka); Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Njemačka); i Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchar i P. Sellar, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: C. Buchanan i W. Broere, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju primjene odluke ECHA-e od 17. lipnja 2015. koja se odnosi na uvrštavanje društva O. kao dobavljača aktivne tvari, na popis iz članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181.).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e

(Predmet T-669/15 R)

(„Privremena pravna zaštita — REACH — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Uvrštavanje društva na popis iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 kao dobavljača aktivne tvari — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2016/C 059/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Njemačka); Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Njemačka); Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Njemačka); i Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchard i P. Sellar, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: C. Buchanan i W. Broere, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju primjene odluke ECHA-e od 16. srpnja 2015. koja se odnosi na uvrštavanje društva B. kao dobavljača aktivne tvari, na popis iz članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181.).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 22. listopada 2015. – PAN Europe i dr. protiv Komisije

(Predmet T-600/15)

(2016/C 059/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgija), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italija) (zastupnici: B. Kloostra i A. van den Biesen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 2015/1295 ⁽¹⁾; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da je Komisija povrijedila članke 4. i 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽²⁾ i Priloge I. i II. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 time što je donijela spornu uredbu i odobrila stavljanje sulfoksaflora na tržište.
 - Komisija je povrijedila članak 4. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 i/ili nije pravilno primijenila zahtjeve za odobravanje aktivnih tvari koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1107/2009;
 - Komisija je također povrijedila članak 4. u vezi s člankom 6. točkom (f) Uredbe (EZ) br. 1107/2009 i točke 1.1. i 2.2. Priloga II. Uredbi i/ili nije pravilno primijenila zahtjeve za odobravanje aktivnih tvari koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1107/2009; i
 - Komisija je povrijedila članak 4. i članak 6. točku (i) Uredbe (EZ) br. 1107/2009 i/ili nije pravilno primijenila zahtjeve za odobravanje aktivnih tvari koji su propisani Uredbom (EZ) br. 1107/2009.
2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da sporna uredba krši pravo na vlasništvo pčelara i njihovo pravo poduzetništva koje je propisano u člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽³⁾.
3. Treći tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da je donošenjem sporne uredbe Komisija povrijedila načela dobre uprave, dosljednosti u odlučivanju i dužne pažnje.

⁽¹⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 2015/1295 od 27. srpnja 2015. o odobravanju aktivne tvari sulfoksaflora u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL L 199, str. 8.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).

⁽³⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2000, C 326, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.).

Tužba podnesena 10. studenoga 2015. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije

(Predmet T-630/15)

(2016/C 059/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske komisije od 23. srpnja 2015. o državnoj potpori SA.39078 (2014/N) (Danska) za financiranje projekta Fehmarn Belt Fixed Link; i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija pogrešno utvrdila da financijska sredstva dodijeljena društvu Femern A/S za željezničke veze u unutrašnjosti Danske ne čine državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija pogrešno utvrdila da su mjere potpore dodijeljene društvu Femern A/S za Fixed Link spojive s unutarnjim tržištem na temelju članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a. Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni time što je utvrdila da je projekt Fehmarn Belt Fixed Link u zajedničkom europskom interesu te da je potpora bila nužna i proporcionalna. Komisija je također počinila pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni u odnosu na sprečavanje neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja i test odvagivanja te u odnosu na aktivaciju državnih jamstava.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija povrijedila svoju obvezu pokretanja formalnog postupka istrage. Tužitelji navode da postoje dokazi o znatnim poteškoćama u vezi s trajanjem i okolnostima postupka prethodne istrage. Osim toga navode nedostatnu i nepotpunu analizu financijskih sredstava dodijeljenih društvu Femern A/S za željezničke veze u unutrašnjosti Danske, zajedničkog europskog interesa za projekt Fehmarn Belt Fixed Link, nužnosti i proporcionalnosti potpore i, konačno, sprečavanja neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja i testa odvagivanja.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se da Komisija nije ispunila svoju obvezu obrazlaganja. Komisija nije pružila obrazloženje u odnosu na željezničke pruge u unutrašnjosti Danske, zajednički europski interes za projekt Fehmarn Belt Fixed Link, nužnost i proporcionalnost potpore i, konačno, pretjerano narušavanje tržišnog natjecanja i test odvagivanja.

Tužba podnesena 11. studenoga 2015. – Stena Line Scandinavia protiv Europske komisije**(Predmet T-631/15)**

(2016/C 059/25)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Švedska) (zastupnici: P. Alexiadis, *solicitor*, L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske komisije od 23. srpnja 2015. o državnoj potpori SA.39078 (2014/N) (Danska) za financiranje projekta Fehmarn Belt Fixed Link; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija pogrešno utvrdila da financijska sredstva dodijeljena društvu Femern A/S za željezničke veze u unutrašnjosti Danske ne čine državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija pogrešno utvrdila da su mjere potpore dodijeljene društvu Femern A/S za Fixed Link spojive s unutarnjim tržištem na temelju članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a. Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni time što je utvrdila da je projekt Fehmarn Belt Fixed Link u zajedničkom europskom interesu te da je potpora bila nužna i proporcionalna. Komisija je također počinila pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni u odnosu na sprečavanje neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja i test odvagivanja te u odnosu na aktivaciju državnih jamstava.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija povrijedila svoju obvezu pokretanja formalnog postupka istrage. Tužitelj navodi da postoje dokazi o znatnim poteškoćama u vezi s trajanjem i okolnostima postupka prethodne istrage. Osim toga navodi nedostatnu i nepotpunu analizu financijskih sredstava dodijeljenih društvu Femern A/S za željezničke veze u unutrašnjosti Danske, zajedničkog europskog interesa za projekt Fehmarn Belt Fixed Link, nužnosti i proporcionalnosti potpore i, konačno, sprečavanja neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja i testa odvagivanja.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se da Komisija nije ispunila svoju obvezu obrazlaganja. Komisija nije pružila obrazloženje u odnosu na željezničke veze u unutrašnjosti Danske, zajednički europski interes za projekt Fehmarn Belt Fixed Link, nužnost i proporcionalnost potpore i, konačno, neprimjereno narušavanje tržišnog natjecanja i test odvagivanja.

Tužba podnesena 19. studenoga 2015. – Guardian Europe protiv Europske unije

(Predmet T-673/15)

(2016/C 059/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (zastupnici: F. Louis, *lawyer*, i C. O'Daly, *Solicitor*)

Tuženici: Europska unija, koju predstavljaju Europska komisija i Sud Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- (1) naloži da se tužitelju naknadi sljedeća šteta koja mu je uzrokovana time što Opći sud nije donio odluku u razumnom roku: (a) troškovi jamstva u iznosu od 936 000 eura; (b) oportunitetni troškovi/izgubljena dobit u iznosu od 1 671,000 eura; i (c) neimovinska šteta u iznosu od 14,8 milijuna eura;
- (2) naloži naknadu kamata na iznose koji se zahtijevaju gore pod točkom 1., u mjeri u kojoj je to potrebno, po prosječnoj kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka u relevantnom trenutku primjenjivala na svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;
- (3) naloži da se tužitelju naknadi šteta uzrokovana time što su Komisija i Opći sud povrijedili načelo jednakog postupanja, konkretnije sljedeći iznosi: (a) troškovi jamstva u iznosu od 1 547,000 eura; (b) oportunitetni troškovi/izgubljena dobit u iznosu od 9 292,000 eura; i (c) neimovinska šteta u iznosu od 14,8 milijuna eura;
- (4) naloži naknadu kamata na iznose koji se zahtijevaju gore pod točkom 3., u mjeri u kojoj je to potrebno, po prosječnoj kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka u relevantnom trenutku primjenjivala na svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda; i

— (5) tuženicama naloži da naknade tužiteljeve troškove koji se odnose na ovu tužbu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da tužitelj ima pravo da mu Europska unija naknadi štetu na temelju članka 268. i članka 340. stavka 2. UFEU-a zato što je Opći sud povrijedio njegova prava koja ima na temelju članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda na donošenje odluke u razumnom roku. Nedonošenje odluke u razumnom roku tužitelju je uzrokovalo tri tipa štete između 12. veljače 2010. i 27. rujna 2012.: (1) povećane troškove vezane za bankovno jamstvo za iznos novčane kazne koju tužitelj nije odmah platio Komisiji nakon donošenja Odluke br. C(2007)5791 *final* od 28. studenoga 2007. u predmetu COMP/39165 – Ravno staklo; (2) oportunitetne troškove, zato što je niska kamatna stopa na iznos novčane kazne zakašnjelo vraćene tužitelju nakon presude Suda u 2014. bila mnogo niža od eventualne dobiti koju je tužitelj mogao ostvariti da je, umjesto plaćanja tog iznosa Komisiji u 2008., isti uložio u svoje poslovanje; i (3) neimovinsku štetu zbog toga što je tužitelju odlukom nepravilno određen najviši iznos novčane kazne u studenome 2007., a to je, zato što Opći sud nije donio odluku u razumnom roku, zakašnjelo ispravio Sud u studenome 2014.
2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi da tužitelj ima pravo da mu Europska unija naknadi štetu na temelju članka 268. i članka 340. stavka 2. UFEU-a zato što su Europska komisija i Opći sud očito povrijedili načelo jednakog postupanja i diskriminirali tužitelja. Odluka br. C(2007)5791 *final* od 28. studenoga 2007. u predmetu COMP/39165 – Ravno staklo nezakonito je isključila prodaju unutar grupe kad su izračunate novčane kazne određene ostalim adresatima Komisijine odluke i nije ispravila posljedičnu diskriminaciju protiv tužitelja, koji kao neintegrirani proizvođač nije prodavao unutar grupe. Opći sud je pogoršao Komisijinu pogrešku time što je podržao odlukom određeno isključenje te prodaje unutar grupe. Ovu je pogrešku ispravio tek Sud u studenome 2014. kad je smanjio odlukom određenu novčanu kaznu za 44,4 milijuna eura. Međutim, ovo smanjenje nije kompenziralo štetu koju je tužitelj pretrpio od studenoga 2007. do studenoga 2014., a koja je bila uzrokovana time što mu je bila nepravilno određena previsoka novčana kazna koja je ukazivala na to da on snosi posebnu odgovornost za kartele ravnog stakla te je također rezultirala dodatnim financijskim troškovima. Nezakonita radnja Komisije i Općeg suda uzrokovala je tužitelju iste tri vrste štete kao što su one navedene u prvom tužbenom razlogu, ali tijekom dužeg razdoblja od studenoga 2007. do studenoga 2014.

Žalba koju je 26. studenoga 2015. podnio Patrick Wanègue protiv rješenja Službeničkog suda od 15. rujna 2015. u predmetu F-21/15, Wanègue protiv Odbora regija

(Predmet T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgija) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Odbor regija Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukinе rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu F-21/15 kojim se tužbu koju je tužitelj podnio 5. veljače 2015. protiv Odbora regija odbija kao djelomično očito pravno neosnovanu te djelomično očito nedopuštenu;
- odluči o tužbi te usvoji zahtjev koji je tužitelj podnio u svojoj tužbi,
- naloži Odboru regija snošenje troškova u oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj žalbi žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na povrede članka 51. stavka 1. i članka 53. stavka 1. Poslovnika Službeničkog suda kao i načela jednakosti stranaka u postupku, s obzirom na to da se rok od dva mjeseca za podnošenje odgovora na tužbu, koji je zbog udaljenosti produljen za 10 dana, računao počevši od dostave akta kojim se otklanjaju nedostaci u tužbi, a ne od dostave tužbe, tako da je odgovor na tužbu Odbora regija (OR) priložen spisu postupka iako je podnesen izvan roka, s obzirom na to da je Službenički sud temeljem tog odgovora odbacio tužbu rješenjem na temelju članka 81. Poslovnika, te s obzirom na to da je tužitelju uskraćena mogućnost zatražiti donošenje presude zbog ogluhe na temelju članka 121. Poslovnika Općeg suda.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na (i.) povredu načela tumačenja odredaba prava Europske unije s obzirom na njihov kontekst te (ii.) obveze obrazlaganja, s obzirom na to da je Službenički sud, u točkama 64. do 70. svojeg rješenja članak 56. Pravilnika o osoblju Europske unije tumačio na način da nije vodio računa ni o članku 55. Pravilnika ni o odlukama koje je na toj osnovi donio OR, te zato što nije odgovorio na argumente koje je tužitelj izveo iz tih odredaba, kao i na (iii.) pogreške koje se tiču prava, jer je povrijedio doseg i cilj članaka 55. i 56. Pravilnika te članka 3. njegovog Priloga VI., kao i članke 2. i 4. Odluke br. 048/03 koja se odnosi na načine dodjele paušalnih naknada za prekovremeni rad određenih službenika kategorija C i D koji imaju obvezu na redovnoj osnovi obavljati prekovremeni rad (u daljnjem tekstu: Odluka br. 48/03).
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na povredu načela tumačenja odredaba Pravilnika u skladu s Poveljom temeljnih prava Europske unije i članka 31. Povelje u skladu s Odlukom br. 48/03, kao i obveze obrazlaganja presuda te povjerenja u postupovne akte jer Službenički sud, u točkama 71. do 74. svojeg rješenja, nije uzeo u obzir članak 6. Odluke br. 48/03 u vezi s tumačenjem članka 31. stavka 2. Povelje, zato što nije u dovoljnoj mjeri odgovorio na argumente koje je tužitelj izveo iz tih odredaba, te jer je prekoračio predmet i pravnu osnovu njegove tužbe.
4. Četvrti žalbeni razlog odnosi se na (i.) povredu povjerenja u postupovne akte i načelo ocjene tužbe prema dokazima koji su postojali u vrijeme donošenja pobijanog akta – jer je Službenički sud u točki 77. svojega rješenja smatrao da je tužitelj svoju argumentaciju, koju je izveo iz načela jednakog postupanja, temeljio na posljedicama sporne odluke, te ju je u svakom slučaju odbio na temelju tih posljedica – kao i na (ii) povredu obveze obrazlaganja, načela tumačenja odredaba pravilnika u skladu s načelom jednakosti te potonjim načelom, s obzirom na to da Službenički sud u točkama 77. i 78. do 80. svoga rješenja nije u dovoljnoj mjeri odgovorio na njegovu argumentaciju.
5. Peti žalbeni razlog odnosi se, s jedne strane, na povredu povjerenja u postupovne akte i članka 50. stavka 1. točke (e) Poslovnika Službeničkog suda, jer je Službenički sud u točki 82. svojega rješenja smatrao da tužitelj, protivno zahtjevima te odredbe, nije nikakvom argumentacijom obrazložio prigovor nezakonitosti koji je istaknuo te je stoga očito nedopušten i, s druge strane, na nezakonitost kao posljedicu točaka 54. do 57. pobijanog rješenja.

Žalba koju je 27. studenoga 2015. podnio Roderich Weissenfels protiv presude Službeničkog suda od 24. rujna 2015. u predmetu F-92/14, Weissenfels protiv Parlamenta

(Predmet T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Roderich Weissenfels (Freiburg, Njemačka) (zastupnik: G. Maximini, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu;
- prihvati tužbeni zahtjev u prvostupanjskom postupku i
- slijedom toga naloži Parlamentu naknadu nematerijalne štete i snošenje troškova oba postupka, uključujući troškove predsudskog postupka kao i sve nužne troškove i izdatke tužitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom žalbom žalitelj zahtijeva ukidanje presude Službeničkog suda od 24. rujna 2015., Weissenfels/Parlament (F-92/14, Zb. SS, EU:F:2015:110).

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog: povreda zahtjeva nepristranosti (članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

Žalitelj ističe da su se i kroz sudski postupak koji je doveo do pobijane presude kao i kroz samu presudu ponavljale povrede zahtjeva nepristranosti. One se očituju i u pravnim povredama počinjenima u sporednim postupcima kao i u samoj odluci.

2. Drugi žalbeni razlog: uskrata pravne zaštite, povreda pravila logike i iskrivljavanje činjenica s obzirom na to da nije dopuštena provjera toga jesu li ispunjene pretpostavke kažnjivih radnji
3. Treći žalbeni razlog: povreda pravila logike, iskrivljavanje činjenica i očita pogrešna ocjena u pogledu spornih klevetničkih tvrdnji sadržanih u elektroničkoj pošti od 10. travnja 2002.
4. Četvrti žalbeni razlog: iskrivljavanje činjenica i predmeta spora, povreda pravila logike, zanemarivanje i kršenje pravnih pravila s obzirom na prosljeđivanje žaliteljevih osobnih podataka

Žalba koju je 28. studenoga 2015. podnio Peter Schönberger protiv rješenja Službeničkog suda od 30. rujna 2015. u predmetu F-14/12 RENV, Schönberger protiv Revizorskog suda

(Predmet T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Peter Schönberger (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: O. Mader, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Revizorski sud Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine spornu odluku;
- prihvati zahtjeve postavljene u prvom stupnju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom žalbom žalitelj zahtijeva ukidanje rješenja od 30. rujna 2015., Schönberger/Revizorski sud (F-14/12 RENV, ZbSS, EU:F:2015:112).

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe sedam žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog: pogrešna primjena članka 81. Poslovnika Službeničkog suda

Žalitelj ističe da je Službenički sud (u daljnjem tekstu: SS) u pobijanom rješenju pogrešno primijenio članak 81. svojega Poslovnika i time povrijedio njegovo pravo na saslušanje i pravo na pošteno suđenje.

2. Drugi žalbeni razlog: izmjena obrazloženja uzimanjem u obzir argumenata koji su istaknuti sa zakašnjenjem

Prema žaliteljevu mišljenju, SS je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je izmijenio obrazloženje time što je svoju odluku temeljio na argumentima koje je tuženik istaknuo sa zakašnjenjem.

3. Treći žalbeni razlog: iskrivljavanje činjenica

Prema žaliteljevu mišljenju, SS je iskrivio stajalište Revizorskog suda time što u pobijanom rješenju tvrdi da je isti utvrdio da usporedba zasluga žalitelja s onima ostalih dužnosnika koji ispunjavaju uvjete za promaknuće ne bi dovela do promaknuća žalitelja iako je Revizorski sud jedino izjavio da žalitelj ne bi bio automatski promaknut da je na raspolaganju bio veći broj mjesta.

4. Četvrti žalbeni razlog: pogrešna primjena kriterija za promaknuća

Žalitelj nadalje ističe da je SS za ocjenu njegovih zasluga primijenio kriterij za promaknuće koji nadilazi kriterije Revizorskog suda, pri čemu je počinio pogrešku koja se tiče prava i nepotrebno je strog time što se zahtijeva dokaz da je unutar 53 dužnosnika koji ispunjavaju uvjete za promaknuće žalitelj bio onaj s najvišim zaslugama.

5. Peti žalbeni razlog: pogrešno provedena usporedna ocjena razine odgovornosti

Žalitelj nadalje prigovara tomu da je SS bez činjenične osnove proveo usporednu ocjenu njegove razine odgovornosti koju je on nosio te da je pogrešno pretpostavio postojanje automatske prednosti za voditelje odjela.

6. Šesti žalbeni razlog: pogrešno ispitivanje kvote za promaknuća koja se primjenjuje

Žalitelj ovdje ističe da se pitanje kvote za promaknuća koja se primjenjuje odnosi na meritum spora. Stoga se ono nije smjelo obraditi u okviru ispitivanja dopuštenosti.

7. Sedmi žalbeni razlog: pogrešna primjena načela jednakog postupanja

Žalitelj naposljetku ističe da je SS pogrešno i protivno ustaljenoj sudskoj praksi primijenio načelo jednakog postupanja zanemarujući činjenicu da je to načelo povrijeđeno kada institucije prekorače svoje diskrecijske ovlasti te proizvoljnim razlikovanjem poduzimaju mjere koje krše odredbe Pravilnika o dužnosnicima Europske unije.

Tužba podnesena 25. studenoga 2015. – HTTS protiv Vijeća

(Predmet T-692/15)

(2016/C 059/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: M. Schlingmann i M. Bever, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Vijeću Europske unije da mu isplati naknadu štete u iznosu od 2 516 221,50 eura za imovinsku i neimovinsku štetu nastalu uvrštavanjem tužitelja na popis osoba, subjekata i tijela iz Priloga V. Uredbi (EZ) br. 423/2007 i iz Priloga VIII. Uredbi (EU) br. 961/2010;
- naloži Vijeću Europske unije plaćanje zateznih kamata prema kamatnoj stopi koju je utvrdila Europska središnja banka za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda, počevši od 17. listopada 2015. do potpune isplate gore navedenog iznosa;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka, uključujući troškove nastale tužitelju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tome što je Vijeće – koje ga je pogrešno uvrstilo na popis osoba, subjekata i tijela, čiji su ukupni novac i financijska sredstva zamrznuti – povrijedilo propise kojima se štite pojedinačni interesi i koji ne dopuštaju marginu prosudbe.

Tužitelju je nastala imovinska i neimovinska šteta kao neposredna posljedica ograničavajućih mjera koje je protiv njega nezakonito donijelo Vijeće.

Žalba koju je 2. prosinca 2015. podnio Juha Tapio Silvan protiv presude Službeničkog suda od 22. rujna 2015. u predmetu F-83/14, Silvan protiv Komisije

(Predmet T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi i odluči;
 - da se ukida presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2015. u predmetu F-83/14, (Tapio Silvan/Komisija);
- odlučujući na temelju novih odredaba,
 - proglasi i odluči;
 - da se poništava odluka da se tužitelja ne promakne;
 - da se Komisiji naloži snošenje troškova oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se odnosi na dopuštenost iznesenih tužbenih razloga te podnesenih dokaza, dijeli se na dva dijela:
 - prvi dio se odnosi na povredu pravila postupka i povredu koja se tiče prava koje je počinio Službenički sud (SS) zbog toga što je utvrdio nedopuštenost tužbenog razloga koji se odnosi na to da tijelo za imenovanje nije usporedno ispitalo zasluge;
 - drugi dio se odnosi na povredu koja se tiče prava koju je SS počinio time što je propustio ocijeniti dokaze koje je tužitelj podnio kako bi dokazao da tijelo za imenovanje nije provelo usporedno ispitivanje ni u jednoj fazi postupka promaknuća.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se odnosi na povredu članka 45. i izostanak usporednog ispitivanja zasluga, dijeli se na dva dijela:
 - prvi dio se odnosi, s jedne strane, na pogrešku koja se tiče prava koju je SS počinio u okviru analize podnesenih dokaza te iskrivljavanje dokaza koje su podnijele stranke, izostanak učinkovitog sudskog nadzora kao i nepostojanje obrazloženja te, s druge strane, pogrešku u ocjeni, nepostojanje obrazloženja, izostanak učinkovitog sudskog nadzora kao i iskrivljenje dokaza;
 - drugi dio se odnosi, s jedne strane, na pogrešku koja se tiče prava u ocjeni tužbenih razloga koje je tužitelj iznio s obzirom na to da je SS smatrao da tužitelj nije istaknuo prigovor nezakonitosti Općih provedbenih odredaba (DGE) C(2011) 8190 članka 45. Pravilnika koje je Europska komisija donijela 14. studenoga 2011. s obzirom na to da nikakvo usporedno ispitivanje nije predviđeno u stadiju Zajedničkog odbora za promaknuća i, s druge strane, na pogrešku u ocjeni i iskrivljavanje podnesenih dokaza.
3. Treći žalbeni razlog, koji se odnosi na pogrešku u ocjeni u okviru analize zasluga, dijeli se na dva dijela:
 - prvi dio se odnosi na pogrešku koja se tiče prava koju je SS počinio u ocjeni tereta dokaza;
 - drugi dio se odnosi na pogrešku u ocjeni i iskrivljavanje podnesenih dokaza.

Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Syriatel Mobile Telecom protiv Vijeća**(Predmet T-705/15)**

(2016/C 059/32)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužiteljevu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- podredno, odredi imenovanje stručnjaka kako bi se utvrdio ukupni opseg štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva, s jedne strane, na neimovinskoj šteti nastaloj narušavanjem njegova ugleda i, s druge strane, na materijalnoj šteti nastaloj raskidom tužiteljevih ugovornih odnosa, gubitkom materijala kao i gubitkom prihoda, koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Souruh protiv Vijeća**(Predmet T-707/15)**

(2016/C 059/33)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Souruh SA (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužiteljevu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji nadoknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva, s jedne strane, na neimovinskoj šteti nastaloj narušavanjem njegova ugleda i, s druge strane, na materijalnoj šteti nastaloj raskidom tužiteljevih ugovornih odnosa, gubitkom materijala kao i gubitkom prihoda, koju je tužitelj pretrpio kao izravnu posljedicu mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Cham i Bena Properties protiv Vijeća**(Predmet T-708/15)**

(2016/C 059/34)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Cham Holding Co. SA (Damask, Sirija) i Bena Properties Co. SA (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu tužiteljâ proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Uniji naknadu štete koju su pretrpjeli tužitelji u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- odredi imenovanje stručnjaka kako bi se utvrdio ukupni opseg štete koju su tužitelji pretrpjeli;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji u prilog tužbe ističu tri glavna i jedan podredni razlog koji se zasnivaju na šteti koju su pretrpjeli i za koju je odgovorno Vijeće Europske unije.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na nezakonitost akata koje je donijelo Vijeće utoliko što je povrijedilo svoju obvezu savjesnosti i dužne pažnje time što je svoje odluke o uvrštavanju tužiteljâ na popise utemeljilo na nejasnim i nepreciznim razlozima, bez obzira na to što je sudska praksa od njega zahtijevala da detaljno obrazloži svoje odluke, i time što je zanemarilo svoju obvezu prethodnog saslušanja o zadržavanju tužiteljâ na popisima sankcija. Nadalje, mjere ograničavanja protiv tužiteljâ bile su neopravdane i neproporcionalne te su povrijedile njihovo pravo na ugled i vlasništvo.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na neimovinsku štetu koju su tužitelji pretrpjeli zbog toga što je njihovo uvrštavanje na popise sankcija nanijelo štetu njihovu ugledu.

3. Treći tužbeni razlog odnosi se na materijalnu štetu koju su tužitelji pretrpjeli zbog njihova uvrštavanja na popise osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja jer su zbog te činjenice izgubili brojne ugovore i izvore prihoda.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji je istaknut podredno, odnosi se na objektivnu odgovornost Europske unije za štetu uzrokovanu tužiteljima nakon njihova uvrštavanja na popise osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja protiv Sirije.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Almashreq Investment Fund protiv Vijeća

(Predmet T-709/15)

(2016/C 059/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj Almashreq Investment Fund (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužiteljevu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- odredi imenovanje stručnjaka kako bi se utvrdio ukupni opseg štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva na neimovinskoj šteti koju je pretrpio, odnosno nanošenju štete njegovu ugledu, koja je nastala kao izravna posljedica mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Drex Technologies protiv Vijeća

(Predmet T-710/15)

(2016/C 059/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Drex Technologies SA (Tortola, Britanski Djevičanski otoci) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužiteljevu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

- posljedično, naloži Uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva na neimovinskoj šteti koju je pretrpio, odnosno nanošenju štete njegovu ugledu, koja je nastala kao izravna posljedica mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Othman protiv Vijeća

(Predmet T-711/15)

(2016/C 059/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Razan Othman (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužiteljevu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva na neimovinskoj šteti koju je pretrpio, odnosno nanošenju štete njegovu ugledu, koja je nastala kao izravna posljedica mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Crédit Mutuel Arkéa protiv ESB-a

(Predmet T-712/15)

(2016/C 059/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq-Kerhuon, Francuska) (zastupnik: H. Savoie, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske središnje banke od 5. listopada 2015. (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B8NLR5984/28) kojom se utvrđuju bonitetni zahtjevi za Groupe Crédit Mutuel.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na činjenicu da je odluka Europske središnje banke od 5. listopada 2015. (u daljnjem tekstu: odluka) nezakonita zbog toga što su njome povrijeđene odredbe europskog prava koje ovlast ESB-a u području bonitetnog nadzora ograničavaju na kreditne institucije. Taj tužbeni razlog sastoji se od četiri dijela.
 - Prvi dio, prema kojemu pravo koje se primjenjuje na ESB u području nadzora nad bankama strogo ograničava njezinu ovlast samo na kreditne institucije i druge financijske institucije.
 - Drugi dio, prema kojemu Confédération nationale du Crédit Mutuel (CNCM) nije kreditna institucija te ESB ne može izvršavati nadzor nad Crédit Mutuel.
 - Treći dio, prema kojemu je nemogućnost ESB-a da nad CNCM izvršava ovlast bonitetnog nadzora potvrđena činjenicom da ESB ne raspolaže nikakvom ovlasti sankcije, što i sama priznaje.
 - Četvrti dio, prema kojemu je, u nedostatku ovlasti izricanja i najblaže mjere CNCM-u od strane ESB-a, uzaludno i pravno pogrešno odlukom pokušati propisati korektivne mjere grupi Crédit Mutuel koja nema nikakvu pravnu osobnost.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na činjenicu da odluku treba poništiti i zbog toga što je njome nezakonito utvrđeno da Crédit Mutuel u svojoj cijelosti čini grupu u smislu europskih odredaba koje se primjenjuju u području bonitetnog nadzora. Taj tužbeni razlog sastoji se od tri dijela:
 - Prvi dio, prema kojemu je opće načelo utvrđeno europskim propisima, s jedne strane, bonitetni nadzor pojedinačnih kreditnih institucija i, s druge strane, konsolidirani nadzor na razini društava za uzajamno osiguranje pod pretpostavkom da se mogu izjednačiti s jedinstvenim subjektom.
 - Drugi dio, prema kojemu pravni uvjeti utvrđeni europskim propisima koji omogućavaju konsolidirani bonitetni nadzor na razini bankarskih grupa nisu ispunjeni.
 - Treći dio, prema kojemu u ovom slučaju nije ispunjen niti jedan od tri uvjeta koji omogućavaju konsolidirani nadzor na razini cijelog Crédit Mutuela.
3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na činjenicu da odluku treba poništiti i jer se njome nezakonito povećava s 8 % na 11 % zahtjev u pogledu temeljnog kapitala iz kategorije 1, koji se primjenjuje u primjeru grupe Crédit Mutuel Arkéa. Taj tužbeni razlog sastoji se od dva dijela:
 - Prvi dio, prema kojemu odluka sadržava pogrešku koja se tiče prava.
 - Drugi dio, prema kojemu odluka sadržava i pogreške u ocjeni.

Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Makhoul protiv Vijeća**(Predmet T-714/15)**

(2016/C 059/39)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Rami Makhoulf (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužitelju tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Uniji naknadu cjelokupne štete koju je pretrpio tužitelj u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbe ističe jedan tužbeni razlog koji se zasniva na neimovinskoj šteti koju je pretrpio, odnosno nanošenju štete njegovu ugledu, koja je nastala kao izravna posljedica mjera Vijeća Europske unije i za koju ono snosi odgovornost.

**Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – BBY Solutions protiv OHIM-a – Worldwide Sales Corporation
España (BEST BUY GEEK SQUAD)**

(Predmet T-715/15)

(2016/C 059/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Poulter, *Solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „BEST BUY GEEK SQUAD” – prijava za registraciju br. 6 064 001

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. rujna 2015. u spojenim predmetima R 517/2015-2 i R 437/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se prihvća prigovor;
- poništi odluku Odjela za prigovore od 22. prosinca 2014. povodom prigovora br. B 1354630 u dijelu u kojem se prihvća prigovor;

- prihvati prijavu br. 6 064 001 za registraciju žiga Zajednice;
- naloži OHIM-u snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Gallardo Blanco protiv OHIM-a – Expasa Agricultura y Ganadería (prikaz željeznih konjskih žvala u obliku slova H)

(Predmet T-716/15)

(2016/C 059/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Španjolska) (zastupnik: E. Estella Garbayo, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice (prikaz željeznih konjskih žvala u obliku slova H) – prijava za registraciju br. 10 424 323

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015. u predmetu R 1502/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015.
- poništi odluku Odjela za prigovore OHIM-a od 14. travnja 2014.
- izmijeni navedene odluke na način da u potpunosti odobri prijavu za registraciju žiga Zajednice br. 10 424 323.
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, postupka povodom prigovora i žalbenog postupka pred OHIM-om.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 4., članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 42. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 9. prosinca 2015. – PTC Therapeutics International protiv EMA-e**(Predmet T-718/15)**

(2016/C 059/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: M. Demetriou, QC, C. Thomas, *Barrister*, G. Castle, B. Kelly i H. Billson, *Solicitors*)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (EMA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske agencije za lijekove EMA/722323/2015 od 25. studenoga 2015. kojom se trećoj stranci odobrava pristup informacijama o medicinskom proizvodu sukladno Uredbi (EZ) br. 1049/2001 o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) u dijelu u kojem se odluka odnosi na komercijalno povjerljive informacije objavom kojih bi bila povrijeđena tužiteljeva prava te u dijelu u kojem je odluka zabranjena pravom Unije;
- vrati pobijanu odluku EMA-i na daljnje razmatranje u vezi s izmjenom povjerljivih dijelova u suradnji s tužiteljem; i,
- naloži EMA-i snošenje svih troškova u ovim postupcima.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je odnosni document zaštićen prema članku 4. stavku 2. i/ili članku 4. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da odnosni dokument u cijelosti čine komercijalno povjerljive informacije zaštićene člankom 4. stavkom 2. navedene uredbe.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da bi objava toga dokumenta ugrozila proces odlučivanja u EMA-i.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se da EMA nije provela zakonom propisano odvagivanje razloga.
5. Petim tužbenim razlogom navodi se da bi ishod odgovarajućeg zakonom propisanog odvagivanja razloga, bila odluka da se ne objavi nijedan dio dokumenta.

Žalba koju je 8. prosinca 2015. podnio LP protiv rješenja Službeničkog suda od 28. rujna 2015. u predmetu F-73/14

(Predmet T-719/15 P)

(2016/C 059/43)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Žalitelj: LP (Haag, Nizozemska) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski policijski ured (Europol)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine rješenje od 28. rujna 2015. doneseno u predmetu F-73/14 te odluči o predmetu ili, alternativno, vrati predmet na ponovno suđenje Službeničkom sudu Europske unije;
- naloži Europolu snošenje troškova oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj žalbi žalitelj ističe jedan žalbeni razlog, koji se odnosi na činjenicu da je pobijano rješenje sadrži više pogrešaka koje se tiču prava te je protivno pravu Europske unije, osobito što se tiče obveze obrazlaganja, obveze postupanja s dužnom pažnjom i očite pogreške u ocjeni.

Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Komisija protiv CINAR-a**(Predmet T-720/15)**

(2016/C 059/44)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Waelbroeck, odvjetnik, A. Duron, odvjetnik, S. Delaude, agent, L. Di Paolo, agent, i J. Estrada de Solà, agent)

Tuženik: CINAR Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tuženiku naloži da tužitelju isplati 25 616 GBP-a;
- tuženiku naloži plaćanje kamata na glavnicu u iznosu od 25 616 GBP-a, po kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primjenjivala na svoje glavne operacije refinanciranja dana 1. prosinca 2005 (2,09 %), uvećanu za jedan i pol postotni bod, a koje se odnose na razdoblje od 6. prosinca 2005. do dana primitka sredstava koja je potrebno vratiti; i
- tuženiku naloži plaćanje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog u okviru kojeg navodi da je tuženik povrijedio svoju ugovornu obvezu koja se odnosi na opravdanje zahtijevanih troškova. Budući da je financijski doprinos se duguje tuženiku manji od ukupnog iznosa koji je tužitelj već predujmio, tužitelj tvrdi da je tuženik na temelju ugovora obavezan isplatiti dugovani iznos.

Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns protiv Komisije**(Predmet T-722/15)**

(2016/C 059/45)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Njemačka) (zastupnici: C. Bittner i N. Thies, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome:

— utvrđeno, u članku 1., da je Njemačka protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a dodijelila državne potpore za ispitivanje kvalitete mlijeka provedeno u Bavarskoj u korist predmetnih poduzetnika u industriji mlijeka u Bavarskoj i da su te potpore od 1. siječnja 2007. nespojive s unutarnjim tržištem;

— naložen, u člancima 2. do 4., povrat tih potpora zajedno s kamatama od korisnika;

— naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u predmetnoj tužbi zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2015) 6295 *final* od 18. rujna 2015. o državnim potporama SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) koje je Njemačka dodijelila za ispitivanja kvalitete mlijeka u okviru Zakona o mlijeku i mastima.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 2. UFEU-a u vezi s člankom 6. stavkom 1. i člankom 20. stavkom 1. prvom rečenicom Uredbe (EZ) br. 659/1999 ⁽¹⁾

Tužitelj ističe da se pobijana odluka temelji na činjeničnim i pravnim elementima koji nisu bili obuhvaćeni odlukom o pokretanju postupka.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a time što su sredstva od pristojbi kvalificirana kao državna sredstva

Prema tužiteljevu mišljenju, sredstva od pristojbi ne trebaju se kvalificirati kao državna jer nisu bila pod stalnim državnim nadzorom i na raspolaganju nacionalnim tijelima. Nacionalna tijela su samo prosljeđivala uplate bavarskih mljekara tijelima za ispitivanje mlijeka (Milchprüfing) koja su bila zadužena za provedbu ispitivanja kvalitete mlijeka.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a time što je financiranje ispitivanja kvalitete mlijeka kvalificirano kao potpora koja bavarske mljekare stavlja u povoljniji položaj

Ovdje se ističe da troškovi ispitivanja kvalitete mlijeka nisu tereti koje bavarske mljekare uobičajeno snose. Ispitivanja su provedena u javnom interesu. Osim toga, navodne prednosti dodijeljene mljekarima nadoknađene su teretima u obliku obveze plaćanja pristojbe.

4. Četvrti tužbeni razlog (podredno): povreda članka 107. stavka 3. UFEU-a

Tužitelj ističe da je tuženik sporna sredstva u razdoblju 2000.- 2006. smatrao spojivim s unutarnjim tržištem. Od tada sporna sredstva nisu izmijenjena. Te okolnosti govore u prilog tomu da je tuženikova diskrecijska ocjena sužena, tako da su se sporna sredstva dodijeljena od 1. siječnja 2007. trebala smatrati spojivima s unutarnjim tržištem.

5. Peti tužbeni razlog (podredno): povreda članka 108. stavaka 1. i 3. UFEU-a time što je financiranje ispitivanja kvalitete mlijeka kvalificirano kao nova potpora i stoga kao potpora koju treba prijaviti
6. Šesti tužbeni razlog (podredno): povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Tužitelj naposljetku ističe da je Komisija za razdoblje 2000. – 2006. utvrdila da je financiranje ispitivanja kvalitete mlijeka bilo spojivo s unutarnjim tržištem. Usto je financiranje ispitivanja kvalitete mlijeka još u veljači 2012. kvalificirala kao postojeću potporu. Time je stvorila legitimna očekivanja da u svakom slučaju neće biti naložen povrat navodnih potpora.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Genossenschaftsverband Bayern protiv Komisije

(Predmet T-723/15)

(2016/C 059/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Genossenschaftsverband Bayern e. V. (München, Njemačka) (zastupnici: C. Bittner i N. Thies, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome:

— utvrđeno, u članku 1., da je Njemačka protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a dodijelila državne potpore za ispitivanje kvalitete mlijeka provedeno u Bavarskoj u korist predmetnih poduzetnika u industriji mlijeka u Bavarskoj i da su te potpore od 1. siječnja 2007. nespojive s unutarnjim tržištem;

— naložen, u člancima 2. do 4. povrat tih potpora zajedno s kamatama od korisnika;

— naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u predmetnoj tužbi zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2015) 6295 *final* od 18. rujna 2015. o državnim potporama SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) koje je Njemačka dodijelila za ispitivanja kvalitete mlijeka u okviru Zakona o mlijeku i mastima.

U prilog tužbi tužitelj ističe šest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Komisija.

Tužba podnesena 14. prosinca 2015. – Justice & Environment protiv Komisije**(Predmet T-727/15)**

(2016/C 059/47)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Češka Republika) (zastupnik: S. Podskalská, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Glavne uprave za okoliš Europske komisije od 19. kolovoza 2015., pod oznakom Ref GestDem No 2015/4284, kojom je odbijen zahtjev za pristup dokumentima i Odluku glavnog tajnika u ime Europske komisije od 15. listopada 2015., pod oznakom Ares(2015)4311297, kojom je odbijen ponovni zahtjev; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj navodi da su sporne odluke nezakonite jer su protivne: (i) članku 15. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (bivši članak 255. UEZ-a); (ii) članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾; (iii) članku 6. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ⁽²⁾; i (iv) Konvenciji Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu za pristup informacijama, sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhuška konvencija) u vezi s Odlukom Vijeća od 17. veljače 2005. o zaključivanju, u ime Europske zajednice, Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (2005/370/EZ) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 2001, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, 2006, str. 13.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

⁽³⁾ SL L 124, 2005, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 3., str. 10.

Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – MSD Animal Health Innovation and Intervet international protiv EMA-e**(Predmet T-729/15)**

(2016/C 059/48)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelji:* MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Njemačka) i Intervet international BV (Boxmeer, Nizozemska) (zastupnici: J. Stratford, QC, C. Thomas, Barrister, P. Bogaert, lawyer, B. Kelly i H. Billson, Solicitors)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (EMA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku EMA-e od 25. studenoga 2015., dostavljenu tužiteljima 3. prosinca 2015., kojom se trećoj osobi omogućuje pristup informacijama o veterinarskom medicinskom proizvodu, sukladno Uredbi (EZ) br. 1049/2001 (SL 2001, L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), u dijelu u kojem se odnosi na gospodarski povjerljive informacije objavom kojih dolazi do povrede tužiteljevih prava te u dijelu u kojem je odluka zabranjena pravom Unije;
- naloži EMA-i snošenje svih troškova ovih postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je odnosni dokument zaštićen prema članku 4. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 sukladno općem načelu povjerljivosti.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da odnosni dokument u cijelosti čine informacije povjerljive iz komercijalnih razloga koje su zaštićene člankom 4. stavkom 2. navedene uredbe.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da bi objava dokumenta ugrozila proces odlučivanja u EMA-e.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se da EMA nije provela zakonom propisano odvagivanje razloga.
5. Petim tužbenim razlogom navodi se da bi ishod odgovarajućeg zakonom propisanog odvagivanja razloga, bila odluka da se ne objavi nijedan dio dokumenta ili barem odluka da se pristupi izmjenama koje su predložili tužitelji.

Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – Hydro Aluminium Rolled Products protiv Komisije

(Predmet T-737/15)

(2016/C 059/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Njemačka) (zastupnici: U. Karpenstein i K. Dingemann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2015/1585 od 25. studenoga 2014. o programu potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (koji je provela Njemačka radi potpore obnovljive električne energije i velikih potrošača), C (2014) 8786 *final*, u skladu s člankom 264. UFEU-a,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje državnih sredstava

Tužitelj ističe da je tuženik pogrešno smatrao da iznimka u korist velikih potrošača sukladno EEG-u 2012. podrazumijeva korištenje „državnih sredstava” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. EEG doplati naime plaćaju samo osobe privatnog prava i naplaćena se sredstva također ne mogu pripisati državi zbog nepostojanja stalnog nadzora i s time povezane stvarne mogućnosti pristupa nadležnih tijela.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje selektivnosti

Tužitelj ističe da posebno pravilo naknade, kako je propisano člankom 107. stavkom 1. UFEU-a, nije selektivno, nego ono predstavlja logičnu iznimku svojstvenu sustavu pravila EEG-a.

3. Treći tužbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Ovdje se navodi da je tuženik ustanovio legitimna očekivanja tužitelja zbog toga što više od deset godina nije ispitao EEG u pogledu prava na potpore, o čemu je imao saznanja. K tome je tuženik propustio zahtijevati povrat usporedivih potpora u drugim državama članicama.

Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – Aurubis i dr. protiv Komisije

(Predmet T-738/15)

(2016/C 059/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Aurubis AG (Hamburg, Njemačka), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Njemačka), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Njemačka), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Njemačka), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Njemačka), Siltronic AG (München, Njemačka), Vestolit GmbH (Marl, Njemačka) i Wacker Chemie AG (München) (zastupnici: C. Arhold i N. Wimmer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi članak 3. stavak 1. sporne odluke,

— u dijelu u kojem se njome utvrđuje da su sniženja doplatka za financiranje potpore za električnu energiju iz obnovljivih izvora (EEG doplati) dodijeljena velikim potrošačima u 2013. i 2014. (Besondere Ausgleichsregelung, BesAR) državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, odnosno

— podredno, u dijelu u kojem se njome utvrđuje da je BesAR nezakonita državna potpora kojom se krši članak 108. stavak 3. UFEU-a.

— poništi članke 6., 7. i 8. sporne odluke, u dijelu u kojem se njima nalaže povrat potpore i

— naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelji zahtijevaju djelomično poništenje Odluke Komisije (EU) 2015/1585 od 25. studenoga 2014. (priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 8786 *final*) o programu potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) koji je provela Njemačka radi potpore obnovljive električne energije i velikih potrošača ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

Tužitelji ističu da BesAR već zbog nepostojanja prijenosa državnih sredstava nije državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Osim toga, ona velikim potrošačima ne daje nikakvu selektivnu ekonomsku prednost.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. UFEU-a

Komisija je (djelomičnim) nalaganjem povrata povrijedila članak 108. UFEU-a jer je EEG iz 2012., ako uopće, smio biti kvalificiran samo kao postojeća, ali ne kao nova, nezakonito uvedena potpora.

3. Treći tužbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Ovdje se ističe da povrat navodno nezakonito dodijeljene potpore povređuje legitimna očekivanja tužitelja u vezi sa zakonitosti nacionalnog propisa koja su opravdana osobito Odlukom Komisije o EEG-u iz 2000.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a u vezi s člankom 18. Poslovnika

Tužitelji u okviru četvrtog tužbenog razloga prigovaraju tomu da Komisija prije pokretanja formalnog istražnog postupka Saveznoj Republici Njemačkoj nije predložila nikakve odgovarajuće mjere.

⁽¹⁾ SL L 250, str. 122.

Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Vinnolit protiv Komisije

(Predmet T-743/15)

(2016/C 059/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Njemačka) (zastupnik: M. Geipel, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2015/1585 od 25. studenoga 2014. o programu potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (koji je provela Njemačka radi potpore obnovljive električne energije i velikih potrošača), a osobito utvrđenje iz članaka 1. i 3. da posebno pravilo naknade ima svojstvo potpore sukladno EEG-u iz 2012. i da je nespojivo s unutarnjim tržištem kao i obvezu poduzetnika korisnika iz članaka 2., 6. i 7. u odnosu na djelomični povrat pogodnosti dodijeljenih 2013. i 2014. godine;

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje potpore u smislu članka 107. UFEU-a

Tužitelj ističe da ograničenje EEG doplatka iz *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien* (Zakon o prednosti obnovljivih izvora energije, u daljnjem tekstu: EEG) za poduzetnike velike potrošače predstavlja izmjenu građanskopravnog mehanizma prijeboja. Njime nisu dodijeljene nikakve povlastice iz državnih sredstava ili sredstava pod državnom kontrolom.

2. Drugi tužbeni razlog: u svakom slučaju, nepostojanje nove potpore

Tužitelj dalje ističe da ograničenje EEG doplatka za poduzetnike velike potrošače ne predstavlja novu potporu u smislu članka 108. UFEU-a, s obzirom na to da je mehanizam financiranja potpore za obnovljive izvore energije u Saveznoj Republici Njemačkoj Komisija u prošlosti klasificirala spojivim s pravom o potporama i da on do danas nije značajno mijenjan.

3. Treći tužbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Tužitelj ovdje navodi da je Komisija svojom odlukom povrijedila legitimna očekivanja dotičnih poduzetnika, s obzirom na to da je mehanizam financiranja potpore za obnovljive izvore energije u Saveznoj Republici Njemačkoj Komisija u prošlosti klasificirala spojivim s pravom o potporama i da on do danas nije značajno mijenjan.

4. Četvrti tužbeni razlog: nepostojanje tužnikove nadležnosti

Konačno tužitelj navodi da je Komisija svojom odlukom prekoračila dodijeljenu joj nadležnost tako što je nezakonito smanjila marginu prosudbe koju Savezna Republika Njemačka ima na temelju primarnog i sekundarnog zakonodavstva u odnosu na uređenje potpore za obnovljive izvore energije.

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – FH Scorpio protiv OHIM-a – Eckes-Granini Group (YO!)

(Predmet T-745/15)

(2016/C 059/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: FH Scorpio (Łódź, Poljska) (zastupnik: R. Rumpel, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „YO!” – prijava za registraciju br. 11 208 436

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. prosinca 2015. u predmetu R 1546/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu osnovanom;
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na registraciju žiga „YO!” br. 011208436;
- izmijeni pobijanu odluku tako da se žig registrira za sve prijavljene proizvode i usluge;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Biofa protiv Komisije**(Predmet T-746/15)**

(2016/C 059/53)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Biofa AG (Münsingen, Njemačka) (zastupnici: C. Stallberg i S. Knoblich, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu (EU) 2015/2069 Komisije od 17. studenoga 2015. o odobravanju osnovne tvari natrijev hidrogenkarbonat (SL L 301 od 18. studenoga 2015., str. 42.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Povreda pravila o zaštiti podataka

Podaci tužitelja o njegovom sredstvu za zaštitu bilja VitiSan[®] podliježu zaštiti podataka na temelju članka 59. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽¹⁾. Stoga su upotrebom tih podataka za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari povrijeđena tužiteljeva prava na zaštitu podataka.

2. Drugi tužbeni razlog: Povreda načela supsidijarnosti postupka odobravanja za osnovne tvari

Odobravanjem natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari krši se načelo supsidijarnosti u području prava zaštite bilja, s obzirom na to da je dostupno tužiteljevo odobreno sredstvo za zaštitu bilja VitiSan[®] koje sadržava sličnu aktivnu tvar, kalijev hidrogenkarbonat.

3. Treći tužbeni razlog: Povreda načela prvenstva u postupku odobravanja za osnovne tvari

Sukladno načelu prvenstva tužiteljev zahtjev za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao aktivne tvari protivi se odobravanju te tvari kao osnovne tvari.

4. Četvrti tužbeni razlog: Povreda prava vlasništva tužitelja

Neovlaštenom upotrebom tužiteljevih podataka za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari krši se njegovo pravo intelektualnog vlasništva sukladno članku 17. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

5. Peti tužbeni razlog: Povreda obveze zaštite poslovno osjetljivih informacija

Neovlaštenom upotrebom tužiteljevih podataka za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari krši se nadalje zaštita poslovno osjetljivih informacija sukladno članku 7. Povelje.

6. Šesti tužbeni razlog: Povreda općeg načela jednakog postupanja

Neovlaštenom upotrebom tužiteljevih podataka za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari krši se i opće načelo jednakog postupanja. Tužitelj je morao izvršiti značajna ulaganja za podatke koji su bili potrebni za odobravanje, a tuženik je te podatke upotrijebio u korist trećih osoba koje nisu morale udovoljiti tim zahtjevima.

7. Sedmi tužbeni razlog: Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Konačno, neovlaštenom upotrebom tužiteljevih podataka za odobravanje natrijeva hidrogenkarbonata kao osnovne tvari krši se načelo zaštite legitimnih očekivanja. Tužitelj je bio ovlašten legitimno očekivati da će se njegovi podaci za sredstvo za zaštitu bilja VitiSan[®] upotrebljavati samo uz pridržavanje pravila o zaštiti podataka.

(¹) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft i dr. protiv Komisije

(Predmet T-750/15)

(2016/C 059/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Njemačka), RWE Power AG (Essen, Njemačka), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Njemačka) (zastupnici: U. Karpenstein, K. Dingemann i M. Kottmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Europske komisije C(2014) 5081 *final* od 23. srpnja 2014. u postupku državna potpora SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Njemačka – EEG 2014. – reforma Zakona o obnovljivoj energiji – u dijelu u kojem program za postojeća postrojenja za samoopskrbu iz članka 61. stavaka 3. i 4. Zakona EEG iz 2014. kvalificira kao državnu potporu te ga u točki 5. drugoj alineji (str. 75.) proglašava spojivim s unutarnjim tržištem samo do 31. prosinca 2017.;

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje selektivne prednosti u korist određenih poduzetnika

Svojim prvim tužbenim razlogom tužitelj ističu da pobijana odluka sustav za postojeća postrojenja za samoopskrbu električnom energijom (članak 61. stavci 3. i 4. Zakona EEG iz 2014.) pogrešno kvalificira kao selektivnu mjeru i time kao državnu potporu.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje državnih financijskih sredstava

Svojim drugim tužbenim razlogom tužitelj ističu da se potpora za obnovljivu energiju financirano EEG doplatkom ne crpi iz državnih nego iz privatnih sredstava. Ni naplata ni korištenje EEG doplatka – kao što to zahtijeva sudska praksa – nisu pod stalnim nadzorom države. Osim toga, odredbe o kojima je riječ zapravo ne opterećuju državne proračune jer ukupni obujam EEG doplatka nije umanjen oslobođenjem samoopskrbe od doplatka putem postojećih postrojenja.

Tužba podnesena 30. prosinca 2015. – Luksemburg protiv Komisije

(Predmet T-755/15)

(2016/C 059/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: D. Holderer, agent, i D. Waelbroeck, S. Naudin i A. Steichen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;
- kao prvo, poništi Odluku Komisije od 21. listopada 2015. koja se odnosi na državnu potporu SA.38375 koju je Veliko Vojvodstvo Luksemburg provelo u korist Fiata;
- podredno, poništi Odluku Komisije od 21. listopada 2015. koja se odnosi na državnu potporu SA.38375 koju je Veliko Vojvodstvo Luksemburg provelo u korist Fiata u dijelu u kojem se odnosi na nalog za povrat te potpore;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 107. UFEU-a zato što Komisija nije dokazala selektivnost anticipirano sporne odluke.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 107. UFEU-a i Komisijine obveze obrazlaganja, s obzirom na to da ona nije podnijela dokaz o prednosti niti o ograničenju tržišnog natjecanja.

3. Treći tužbeni razlog, naveden podredno, odnosi se na povredu članka 14. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u jer je Komisija zahtjevom za povrat potpore povrijedila načelo pravne sigurnosti i prava na obranu.

**Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Tengermann Warenhandelsgesellschaft protiv OHIM-a –
Fédération Internationale des Logis (T)**

(Predmet T-756/15)

(2016/C 059/56)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnik: H. Prange, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Federation Internationale des Logis (Paris, Francuska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „T” – prijava za registraciju br. 11 623 022

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. kolovoza 2015. u predmetu R 2653/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu odluku, te je izmijeni na način da u cijelosti odbije prigovor;
- naloži tuženiku i, ako je potrebno, drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova postupka, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. prosinca 2015. – Fiat Chrysler Finance Europe protiv Komisije

(Predmet T-759/15)

(2016/C 059/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fiat Chrysler Finance Europe (FCFE) (Luxemburg, Luksemburg) (zastupnici: J. Rodriguez, Solicitor, M. Engel i G. Maisto, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu za poništenje proglasi dopuštenom;
- poništi članke 1. – 4. odluke Komisije od 21. listopada 2015. koja se odnosi na Veliko Vojvodstvo Luksemburg (u daljnjem tekstu: Luksemburg) u predmetu SA.38375 (2014/C ex 2014 NN) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka);
- naloži Komisiji snošenje troškova FCFE-a.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navedeno je da se pobijanom odlukom krši članak 107. UFEU-a jer je Komisija pogrešno primijenila pojam „selektivne prednosti” i propustila dokazati da bi prethodni sporazum o transfernim cijenama (APA) mogao dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja.
2. Drugim tužbenim razlogom navedeno je da se pobijanom odlukom krši članak 296. stavak 2. UFEU-a kao i obveza obrazlaganja time što se tom odlukom ne objašnjava kako načelo nepristrane transakcije („arm's length principle”) proizlazi iz prava Unije ni čak što to načelo jest te time što se tom odlukom površno opisuje učinak APA-e na tržišno natjecanje.
3. Trećim tužbenim razlogom navedeno je da se pobijanom odlukom krši načelo pravne sigurnosti jer Komisijina nova formulacija načela nepristrane transakcije unosi potpunu neizvjesnost u vezi s time kad bi se prethodnim sporazumom o transfernim cijenama, i ustvari bilo kojom analizom transfernih cijena, mogla povrijediti pravila Unije o državnim potporama.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navedeno je da se pobijanom odlukom krši načelo legitimnih očekivanja jer je Komisija stvorila legitimno očekivanje da u svrhu državnih potpora ocjenjuje prethodne sporazume o transfernim cijenama na temelju Smjernica OECD-a te je njezinim iznenadnim odstupanjem od toga to načelo povrijeđeno.

Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – Nizozemska protiv Komisije

(Predmet T-760/15)

(2016/C 059/58)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman, B. Koopman i M. de Ree, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu Odluku C(2015) 7143 *final* od 21. listopada 2015. o državnoj potpori SA.38374 (2014/C ex 2014/ NN) Nizozemske Starbucksu;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Pogrešna primjena članka 107. stavka 1. UFEU-a, s obzirom na to da je Komisija smatrala da je „Advanced Pricing Agreement” (APA) bio selektivan.
 - Na prvom mjestu, Komisija nije u dovoljnoj mjeri ni posebno dokazala da je ispunjen kriterij selektivnosti.
 - Na drugom mjestu, Komisija se pogrešno pozvala na opći nizozemski sustav poreza na dobit kao na referentni okvir. U odnosu na APA odgovarajući referentni okvir predstavljaju članak 8.b. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Wet op de Vennootschapsbelasting) i Odluka o transfernim cijenama (Verrekenprijbsbesluit). U APA je jednostavno primijenjen taj referentni okvir.
2. Pogrešna primjena članka 107. stavka 1. UFEU-a, s obzirom na to da Komisija provjerava postoji li prednost sukladno načelu transakcije po tržišnim uvjetima prava Unije. Međutim takvo načelo ne postoji niti je ono sastavni dio ispitivanja potpore.
3. Pogrešna primjena članka 107. stavka 1. UFEU-a, s obzirom na to da je Komisija smatrala da je APA-om dodijeljena prednost Starbucks Manufacturing EMEA BV na temelju odabira „Transactional Net Margin Method” kao načina određivanja transferne cijene.

Komisija pogrešno tvrdi da način utvrđen u APA-i ne predstavlja pouzdanu metodu za tržišne rezultate. Ona k tome ne može dokazati da naknada plaćena društvu Alki i dodatak ukupnih troškova zrna zelene kave nisu imali stvarnu vrijednost.
4. Pogrešna primjena članka 107. stavka 1. UFEU-a, s obzirom na to da je Komisija utvrdila da je APA-om dodijeljena prednost Starbucks Manufacturing EMEA BV načinom primjene „Transactional Net Margin Method”.

Komisija pogrešno polazi od činjenice da je u APA-i utvrđena „Transactional Net Margin Method” pogrešno primijenjena, što je dovelo do prednosti za Starbucks Manufacturing EMEA BV. Komisija ne iznosi dokaze da bi, sukladno njezinom mišljenju, bolja primjena „Transactional Net Margin Method” dovela do više oporezive dobiti i nepostojanja prednosti.
5. Povreda obveze dužne pažnje, s obzirom na to da Komisija nije ocijenila ni uključila u odluku sve relevantne podatke te se pozvala i na anonimne podatke, o kojima nizozemska vlada nikad nije bila obaviještena.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2015. – Ahrend Furniture protiv Komisije**(Predmet T-482/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 059/59)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-148/15)

(2016/C 059/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: P. Vanden Castele, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke povjerenstva za odabir natječaja EPSO/AD/306/15 – pravnici lingvisti za francuski jezik (AD7), da se tužitelju ne odobri sudjelovanje u slijedećoj fazi natječaja zbog toga što ne posjeduje stupanj obrazovanja koja odgovara punom pravnom obrazovanju u belgijskoj, francuskoj ili luksemburškoj ustanovi visokog obrazovanja.

Tužbeni zahtjev tužitelja

— Poništiti odluke o odabiru i imenovanju donesene u okviru „obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/306/15 temeljene na kvalifikacijama i testovima” za „pravnike lingviste (AD 7) za francuski jezik (FR)” (Službeni list EU-a, 21. svibanj 2015.), uključujući odluku, navedenu u elektroničkoj pošti upućenoj tužitelju, da „nakon ispitivanja vaše prijave, (...) povjerenstvo za odabir gore navedenog natječaja ne može Vam odobriti sudjelovanje u narednoj fazi natječaja”.

Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-151/15)

(2016/C 059/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: S. Rodrigues i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Komisije kojom se odbija tužitelju isplati mirovina za nadživjelu osobu te naknada imovinske i neimovinske štete koju je navodno pretrpio.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu od 13. ili 14. travnja 2015. kojom se tužitelju odbija isplata mirovine za nadživjelu osobu;
 - ako je potrebno, poništiti odluku Komisije od 15. rujna 2015. kojom se odbija prigovor tužitelja od 15. lipnja 2015.;
 - naložiti naknadu imovinske štete nastale tužitelju;
 - naložiti naknadu neimovinske štete nastale tužitelju koja je *ex aequo et bono* procijenjena na 5 000 eura;
 - naložiti Komisiji snošenje svih troškova.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR